№ 70 (2821) ■ Субота, 13 квітня 2002 року ■ Ціна договірна

Голос України

Газета Верховної Ради України

Вихованці дитячих садочків Вишневого Києво-Святошинського району стали учасниками фестивалю мистецтв «Вишневська весна-2002».

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1722 р. Петро I створив для управління Україною Малоросійську колегію. ■ 1883 р. Народився композитор Олександр Александров, автор, зокрема, гімну СРСР (нині гімну Росії) та пісні «Священна війна». ■ 1887 р. Народився Іван Кавалерідзе, скульптор, драматург, кінорежисер. ■ 1937 р. Помер письменник Ілля Ільф, один з авторів «Дванадцяти стільців» і «Золотого теляти». Родом одесит. ■ 1944 р. Визволено від гітлерівців Євпаторію і Сімферополь. ■ 1945 р. Радянські війська вступили у Відень. ■ 1984 р. Не стало диригента Веніаміна Тольби.

Найпродуктивніше скликання

Верховна Рада України третього скликання ухвалила в півтора разу більше законів, ніж парламент другого скликання і майже у 2,4 разу більше законів, ніж парламент першого скликання. Загалом Верховною Радою I—III скликань ухвалено 2354 закони, з них парламент третього скликання прийняв 1131 закон, другого — 752, першого — 471.

З числа ухвалених законів Верховною Радою I—III скликань введено в дію 2194 документи, що становить понад 93 відсотки від прийнятих.

З числа ухвалених законів Верховною Радою I—III скликань введено в дію 13 кодексів, у новій або оновлений редакції — 612. Також ухвалено 943 закони, що стосуються змін до чинних законів, 615 — з питань ратифікації міжнародних угод.

Закривається посольство Данії

З 15 квітня 2002 року припиняється приймання документів і видавання віз у Данію (шенгенських), **повідомляє Посольство Королівства Данії у Києві.** Українські громадяни, яким потрібно отримати візу, можуть звернутися до датських посольств у Москві або Варшаві. Очікується, проте, що в майбутньому візи в Данію українським громадянам видаватиме посольство однієї із європейських країн у Києві. Як повідомили в посольстві, Данія вирішила закрити з 31 травня посольство в Києві через економію бюджетних коштів. Прийнято рішення закрити посольства в 10 країнах.

У Центрвиборчкомі

Останнє слово за судом

Центрвиборчком оприлюднить результати виборів у багатомандатному виборчому окрузі у відповідності із законом. Про це **повідомив секретар ЦВК Ярослав Давидович.** А 4 травня комісія опублікує постанову про реєстрацію народних депутатів. До цього часу, за словами Ярослава Давидовича, новообрані депутати мають передати до ЦВК документи про звільнення з попереднього місця роботи, що і буде підставою для їхньої реєстрації.

На своєму засіданні Центральна виборча комісія відмовилася визнати недійсними вибори до парламенту в 201-му одномандатному окрузі за скаргою Володимира Космини, який балотувався в цьому окрузі.

(Закінчення на 2-й стор.).

ХОДИТЬ ГАРБУЗ ПО ГОРОДУ...

Колаж Юлії ЄФІМОВОЇ.

Ще не зовсім забута відома віршована казка із уже далекого дитинства набуває нового змісту. Бо на запитання: «Чи всі живі, чи здорові родичі гарбузові?» відповідь нині одна й категорична: «Ні. Не всі».
Лише цифра для роздумів. За останні десять років реалізація картоплі та овочів сільгосппідприємствами Полтавської області скоротилась у 22 рази!

(Закінчення на 5-й стор.).

У номер

П'ятак на інтелект

ВАТ «Костопільський завод продтоварів» віднедавна з кожної реалізованої хлібини відраховує по п'ять копійок на комп'ютеризацію шкіл Костопільського району. До акції долучилися й сімнадцять лісгоспів державного об'єднання «Рівнеліс», які на придбання розумних машин для дітлахів своїх районів з кожного реалізованого цьогоріч кубометра деревини перераховують по п'ятдесят копійок, **повідомляє наш власний кореспондент Олександра ЮРКОВА.**

Граната — аргумент вагомий

Виробничу нараду на кіровоградському ремонтно-механічному заводі імені Таратути зірвала поява в директорському кабінеті нетверезого робітника із гранатою «Ф-1» в руках. 53-річний електрик вимагав від присутніх пояснити, як можна, не отримуючи заробітної плати, прогодувати сім'ю. З'ясувалося, що чоловік, пропрацювавши на підприємстві два місяці, отримав за свою роботу... 45 гривень.

Директор заводу Володимир Пузаков зумів заспокоїти терориста. Згодом той віддав гранату, яка виявилася навчальною, **повідомляє наш власний кореспондент Олег БОНДАР.**

Фотофакт

Житомиряни шанують пам'ять всесвітньо відомого земляка — конструктора космічних кораблів Сергія Корольова. Його ім'я носять діючий меморіальний Будинок-музей, Музей історії космонавтики і центральна площа міста.
***На знімку:** в Музеї історії космонавтики імені С. П. Корольова.*

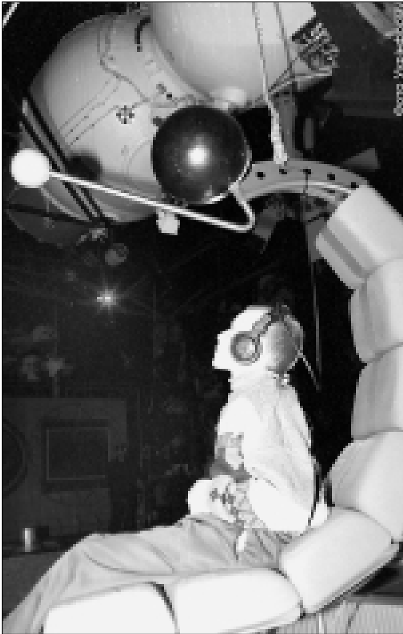

Фото Станіслава ЧОРНОГО (Укрінформ).

Олесь Гончар у новому прочитанні

Пошук істини

Літературні читання, присвячені творчості О. Гончара, які нещодавно почалися у Дніпропетровському національному університеті, триватимуть місяць.

Схоже образ-стереотип радянського літератора-орденоносця і лауреата багатьох премій та нагород назавжди відходить у минуле. Нині Олесь Гончар розкривається як митець складної, неординарної і навіть трагічної долі. У цьому переконуються студенти та викладачі університету, перечитуючи твори, поетичні збірки та щоденники Олеся Гончара.

А в одній зі шкіл на околиці Дніпропетровська, де писалися «Прапороносці», «Тронка» і «Собор», відкрито першу кімнату-музей Олеся Гончара, **повідомляє наш власний кореспондент Микола НЕЧИПОРЕНКО.**

Я вам пишу...

Папір витерпить, а люди?

Моя мати народилася, жила і пропрацювала все життя у Дроздівці. Назбирала на ощадкнижку дві тисячі карбованців. У вересні минулого року вийшов указ, що тим, кому сповнилося 90 років, слід видати дві тисячі гривень. Матері цього року сповнюється 100 років, як кажуть, іде вже сота весна, проте ані на районному, ані на обласному рівні цей указ не виконують, усі посилаються на нестачу грошей у бюджеті. Навіщо видавати такі укази?

Петро ДВОРЕЦЬКИЙ.

Ярославль, Росія.

P. S. Виробництво сталі в Україні в I кварталі цього року знизилося на 4 відсотки

Фотофакт

Україна з 1993 року — постійний учасник найбільшої в Європі щорічної виставки комп'ютерного устаткування, інформаційних і комунікаційних технологій — ЦеБІТ. Нинішнього року нашу державу на виставці представляли 36 підприємств-експонентів. Про це вів мову голова Держкомзв'язку та інформатизації України Станіслав Довгий під час зустрічі Президента України Леоніда Кучми з молодими учасниками виставки у Ганновері.

Фото Валерія СОЛОВЙОВА (Укрінформ).

Останнє слово за судом

У Центрвиборчкомі

(Початок на 1-й стор.).

За словами члена ЦВК Миколи Коваля, після розслідування «міграції» з бюлетенями в цьому окрузі, комісія встановила, що більш як три тисячі незаповнених бюлетенів було передано виборчій дільниці № 25 для створення резерву. І цей факт підтверджено відповідними документами. Раніше Володимир Космина заявляв, що ці бюлетені могли бути використані для перекручування результатів волевиявлення виборців.

Крім того, деякі обставини про порушення законодавства, які було викладено у скарзі Космини, розглядала окружна виборча комісія і визнала їх несуттєвими. Апеляційний суд Черкаської області теж відмовив у прийнятті цієї скарги.

На посилання деяких кандидатів у народні депутати на відеокасети, на яких зафіксовано факти порушення на виборчих дільницях, під час аргументації своїх доказів голова ЦВК Михайло Рябець зауважив, що в Центрвиборчкомі дивляться не кіно, а документи.

Через порушення терміну оскарження ЦВК залишила без розгляду скарги кандидатів у народні депутати України Олени Якіменко, Володимира Кальцева і Олександра Черниха (в/о № 77), Миколи Затворницького (№ 219), Владислава Кривобокова (№ 105), Олександра Паршина (№ 105), Сергія Кириченка (№ 184), Василя Третецького (№ 149), які вимагали визнати вибори в своїх округах недійсними. А також не задовольнила скарги кандидатів у народні депутати Олександра Набута, зареєстрованого в одномандатному виборчому окрузі № 161 та Михайла Стадника, який балотувався в 190-му окрузі, через відсутність фактів порушення законодавства, на які посилалися кандидати. ЦВК залишила без розгляду і додаток до скарги М. Стадника (звернення 128 громадян із констатацією і аргументацією фактів порушення), які подано до ЦВК з порушенням терміну оскарження.

На емоційні закиди деяких представників партій і кандидатів у народні депутати про бездіяльність та упередженість ЦВК, Михайло Рябець наголосив, що крапку у спірних питаннях поставить суд.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Вибори-2002

«Тертя» буває різне

У бюлетені для таємного голосування під час виборів голови Житомирської обласної ради було внесено тільки одне прізвище — Архипа Войтенка, який працював на цій посаді і попередні чотири роки.

«Від добра добра не шукають, і добре, що на Житомирщині не має тертя, хто головний: облрада чи обладміністрація», — сказав під час обговорення кандидатури Володимир Лушкін, колишній голова облдержадміністрації, який з вересня є держсекретарем Мінпаливенерго і на цих виборах знову обраний депутатом обласної ради.

Вибір місцева влада зробила давно: працювати на поліпшення життя людей. Тому «тертя» влади виникає тільки під час пошуку ефективних шляхів господарювання. Завдяки спільним діям вдалося, зокрема, різко наростити заготівлю молока з селянських дворів, стимулювати створення в селах кооперативів з обслуговування, значно поліпшити умови в інтернатах, де живуть діти-сироти, інваліди, люди похилого віку. А ціна на хліб, хоч область і не належить до житниць, одна з найнижчих в Україні.

Партійний склад новообраної облради мало кого хвилює. Коли йдеться, наприклад, про те, як, не маючи грошей у бюджеті, нагодувати хворих у лікарнях, не зважають, хто до якої фракції належить.

Олексій КАВУН.

Депутатські сімейні традиції

На дві третини оновився склад Донецької обласної ради. Як повідомили в прес-службі обради, із 180 депутатів 105 є членами Партії регіонів, 55 — безпартійні. Є серед депутатів представники Комуністичної, Аграрної партій, СДПУ(о), «зелених» та «Жінок за майбутнє». До речі, власне жінок у раді шість осіб.

Переважна більшість новообраних депутатів — керівники всіх рівнів, у тому числі п'ять заступників голови обласної держадміністрації та сам голова Віктор Янукович. Мандати отримали майже всі генеральні директори вугільних холдингів та об'єднань, директори великих підприємств та керівники промислово-фінансових груп.

Депутатом обласної ради став Василь Бубка — відомий стрибун із жердиною, а нині генеральний директор ТОВ «Монблан». Як відомо, його молодший брат, світовий рекордсмен Сергій Бубка пройшов до парламенту за списком «За єдину Україну!» До речі, це не єдиний приклад депутатської «сімейності». Зокрема, заступник голови обласної держадміністрації Андрій Клюєв обраний народним депутатом за мажоритарним округом, а його брат Сергій Клюєв, голова ради директорів корпорації «Укрпідшипник», тепер депутат обласної ради.

Разом в обласній раді засідатимуть генеральний директор шахти «Південнодонбаська № 1» Михайло Бугара та його син Вадим, начальник обласного управління сільського господарства Олександр Лаврик із сином Владиславом (обидва — члени Аграрної партії) та брати Валерій і Віктор Бондики: один — юрист, другий — директор приватного підприємства. На першу сесію нового скликання депутати зберуться у п'ятницю.

Ліна КУЩ.

У Черкасах триває запекла боротьба за керівне крісло

Територіальна виборча комісія оголосила про визнання виборів міського голови Черкас недійсними і призначила перевибори на 9 червня 2002 року. Натомість Соснівський райсуд, розглянувши позов кандидата на посаду градоначальника Анатолія Волошина, визнав вибори міського голови такими, що відбулися. Суд зобов'язав територіальну виборчу комісію оголосити результати виборів.

Тим часом голова комісії Галина Олексенко через погіршення стану здоров'я потрапила до лікарні, а на бюлетені накладено арешт.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Нагороди Ватикану

Посол Ватикану в Україні апостольський нунцій Микола Етерович в Апостольській нунціатурі в Києві вручив високі урядові нагороди Святого престолу представникам українського уряду, які брали участь у підготовці і проведенні офіційного візиту в Україну Івана Павла II, що відбувся 23—27 червня минулого року.

Як передає кореспондент УНІАН, орденом Святого Григорія Великого цивільного класу і Великою срібною медаллю нагороджено Міністра закордонних справ України, голову оргкомітету з організації візиту Папи Римського до нашої держави Анатолія Зленка, главу адміністрації Президента Володимира Литвина, заступника глави адміністрації Президента Анатолія Орла, Міністра культури і мистецтв України Юрія Богуцького.

Орденом Святого Григорія Великого цивільного класу нагороджено Голову Служби безпеки України Володимира Радченка, Міністра внутрішніх справ Юрія Смирнова, керівника державного управління справами адміністрації Президента Юрія Дагаєва, голову Київської обласної державної адміністрації Анатолія Засуху, голову Львівської обласної державної адміністрації Михайла Гладія, голову Київської міської державної адміністрації Олександра Омельченка, керівника служби протоколу Президента України Георгія Чернявського.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Суд іде

Звільнено з-під варти

Колегія Голосіївського місцевого суду задовольнила клопотання про звільнення з-під варти лідера УНА-УНСО Андрія Шкіля у зв'язку з обранням його народним депутатом. Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», його було звільнено з-під варти в залі суду.

Клопотання про звільнення А. Шкіля подав один із захисників обвинувачуваних членів УНА-УНСО Віктор Шишкін, посилаючись на рішення Конституційного Суду України, який 1999 року визначив, що недоторканність депутата поширюється від моменту визнання його обраним. Під час процесу інші адвокати, які захищають членів УНА-УНСО, звинувачених в організації та активній участі в заворушеннях 9 березня минулого року, також клопотали про зміну запобіжних заходів для всіх своїх підопічних. Проте суд відмовив у задоволенні клопотань стосовно решти 15 підсудних.

Місто — без голови, мешканці — без води...

Самоврядування

Ситуація навколо виборів міського голови Кіровограда загостр'юється

Нагадаємо: 3 квітня територіальна (міська) виборча комісія, зважаючи на заяви кандидатів на посаду міського голови про численні порушення під час голосування, визнала вибори недійсними. Отже, за бортом опинився основний претендент на крісло Михайло Цимбаревич, який більше року, з часу арешту міського голови Олександра Нікуліна, керував обласним центром і за результатами голосування більш ніж на три тисячі голосів випередив свого основного конкурента — голову Кіровського місцевого суду Володимира Ярошенка.

Рішення територіальної комісії підігріло пристрасті. Під стінами міськвиконкому відбувся велелюдний мітинг на підтримку Михайла Цимбаревича. Його учасники висловлювали недовіру членам виборчої комісії, які підписали постанову, і вимагали її негайного скасування.

Майже одночасно з цими подіями Ленінський місцевий суд Кіровограда задовольнив позовну заяву претендента номер два на крісло міського голови Володимира Ярошенка і підтвердив правомірність прийнятої територіальною комісією постанови. Правда, дещо підредагувавши її текст, з якого мешканці міста зрозуміли, що на них чекає не повторне голосування, а нові вибори з усіма їхніми атрибутами: висуванням кандидатів, реєстрацією, агітацією тощо.

Однак на цьому судові перипетії не закінчилися. Нині в тому-таки суді розглядається і повторна заява Михайла Цимбаревича, в якій він наполягає скасувати постанову територіальної виборчої комісії про визнання виборів міського голови недійсними.

Усі ці події поставили у дещо дивне становище і новообраних депутатів міської ради. У вівторок, зібравшися на свою першу сесію, вони зіткнулися із невирішуваною проблемою. А саме — з неможливістю обрати керівні органи ради. Бо згідно із Законом України «Про місцеве самоврядування» головна дійова особа — секретар міської ради, затверджується виняткова з подання міського голови. А немає голови, й про секретаря мови бути не може... Тож ситуація склалася патова.

А тим часом кіровоградці вже на власній шкірі відчули «принади поствиборної доби». Попри обіцянки багатьох кандидатів у депутати — і обраних, і необраних — про цілорічне гаряче водопостачання, вже через тиждень після виборів довелося зіткнутися із жорстокою реальністю. Гаряча вода, яка після річної перерви лише перед новим роком з'явилася в оселях, зникла несподівано і невблаганно, мов обнадійливе марево в пустелі. А невдовзі, схоже, така сама доля спіткає і холодну воду. Бо після тривалої перерви на час виборчої кампанії енергетики знову авторитетно заявили, що мають намір за борги відключити від струму насосні станції водогону «Дніпро — Кіровоград».

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Конкурс змусив усміхнутися і здивуватися

Репортаж

…Наприкінці робочого дня чекаю початку конкурсного показу моделей одягу учнів швейного училища № 49, не сподіваючися ні на що особливе. І раптом…

Стрімко занурив усіх в атмосферу свята гучний і заразливий сміх дівчинки, яка вибігла на сцену, немовби запрошуючи подивитися на маленьких моделей, одягнених у вбрання життєрадісної жовто-салатової гами, прикрашених зворушливими бантиками, сердечками та квіточками.

Авторські моделі з нетрадиційних матеріалів вражають уяву широтою фантазії і поєднанням непоєднуваного. Були сукні з чорних кульків для сміття, до речі, майстерно виконані, попри деяку похмурість. Остаточно полонило дивовижно елегантне вбрання із жатого обгорткового паперу для квітів кольору фрезії, що плавно переходить у сріблястий. Одне слово, на тлі цього розмаїття наш нетрадиційний модельєр Анісімов і паризький новомодний Тимістер відпочивають.

А початком самого конкурсу-показу став безпрограшний хід організаторів: під хвацьку музику по сцені (а потім і залою) підстрибцем пробігла дуже пишних форм перша учасниця. Це піднесло настрій і посилило цікавість.

Було багато оригінальних ідей, як, наприклад, джинсовий топ з оздобленням із хутра, наречена в образі голубки під фатою волошкового кольору, а також костюми, вечірні сукні на будь-який смак. Приємно було бачити чудовий крій, хороші тканини. Дівчата були розкуті, гарно трималися на сцені. Ніхто з конкурсанток не залишився без нагород — від журі, спонсорів, керівництва ПТУ.

Ще одна приємна несподіванка — приголомшлива колекція моделей з льону. Особливо зачаровували незвичайністю пишні сукні з вишивкою ришельє.

Треба віддати належне директорові ПТУ № 49 Любові Чугаєвській за організацію свята. А також керівникові «Театру моди» при училищі Людмилі Шамро. На мій погляд, вони зуміли вивести майстерність своїх вихованок на високий рівень.

Такий конкурс проходить уже вчетверте — наприкінці навчального року випускниці представляють своє вбрання. До речі, з улаштуванням на роботу в дівчат немає проблем — підприємства «Ластівка», «Юність», «Дана» та інші пропонують свої робочі місця.

Конкурс справив чудове враження, бо перемогли Юність і Весна.

Марічка КОРМУШКІНА.

Несподівані акценти посла

Посол США в Україні Карлос Паскуаль провів традиційну зустріч зі студентами Києво-Могилянської академії. Однак одразу після початку його промови (яка, до речі, називалася «Україна—США: погляд у майбутнє») стало зрозуміло, що традиційного тут буде мало.

Найбільше уваги пан посол приділив українським виборам. Однак, не коментуючи резолюцію американського Конгресу щодо систематичних порушень у передвиборній кампанії, Карлос Паскуаль заявив: порівняно з 1998 роком, «наявний значний прогрес». Він відзначив те, що в Україні більшає центристських політиків, що є, безперечно, позитивною тенденцією. Щодо демократичності цих виборів, то пан Паскуаль обмежився лише тим, що підкреслив: в Україні, як і в кожній демократичній державі, громадяни довіряють центральним виборчим органам і впевнені, що їхніми голосами не знехтують.

Багато уваги у промові було приділено, хоч як дивно, україно-російським відносинам. Так, Карлос Паскуаль несподівано заявив, що український та російський народи дуже близькі, тож Україна має розвивати міцні відносини з Росією. Крім того, для розвитку таких відносин є всі передумови: мовляв, сама Росія нині лише розвивається, до того ж вона розвивається у тому само напрямі, що й Україна. Тобто в європейському.

Однак ні для кого не секрет, що російський європейський напрям відрізняється від українського хоча б тим, що Росія вже неодноразово заявляла: вона не збирається вступати до Євросоюзу, тоді як Україна визнала вступ до ЄС головною метою своєї зовнішньої політики.

Ще в січні цього року газета «Нью-Йорк таймс» писала, що після подій 11 вересня та, відповідно, покращання американо-російських відносин США викреслили Україну зі своїх геополітичних планів і віддали у російську орбіту. Карлос Паскуаль заявив, що Україна — не футбольний м'яч між Росією та США, а незалежна держава. Дуже хочеться, щоб після цього речення стояла тверда крапка, а не знак запитання.

Тетяна ПАСОВА.

Кримінал

П'ята жертва з одного видання

У Вінниці в під'їзді будинку жорстоко побито першого заступника головного редактора газети «Поділля» Євгенію Станіславську. З переломом руки, у важкому стані її доставлено до лікарні.

За словами головного редактора газети Володимира Климчука, потерпіла вела в газеті тему виборів. Тому він не відкидає версію про те, що причиною нападу могла стати професійна діяльність Станіславської. Це уже п'ятий випадок зведення рахунків із працівниками одного з найтиражніших видань в області. Проте тільки одного разу, стверджує В. Климчук, міліції вдалося вийти на слід нападника, якого рішенням суду позбавлено волі строком на вісім років.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Фотофакт

У морському порту Ялти власник яхти відпочиває в очікуванні клієнтів, які бажають здійснити прогулянку.

Фото Андрія КАНИЩЕВА (УНІАН).

Крісло дорожче за партквиток

У Держдумі Росії успішно завершилася спікеріада. Геннадій Селезньов відстояв службове крісло в запеклій боротьбі зі своїми соратниками по Компартії.

Коротко нагадаю, що після усунення представників фракції комуністів від керівництва комітетами Держдуми її лідер Геннадій Зюганов оголосив про те, що Компартія створює тіньовий кабінет і розпочинає по-новому працювати з масами. Щоб вони відчули, як кепсько суспільству без справжніх захисників інтересів трудящих, Компартія запропонувала демонстративно залишити крісло спікера одному зі своїх лідерів Геннадію Селезньову. З цього приводу навіть скликали пленум ЦК КПРФ. Але перед знаменною подією в житті партії Селезньов зустрівся з президентом Путіним, який підбадьорив спікера і сказав, що особливих претензій до нього немає. Так було започатковано розкол у стрункиx лавах КПРФ.

На пленум Селезньов прийшов окрилений і п'ятигодинні дебати товаришів, котрі «шукали» вихід із ситуації, що склалася, пропустив мимо вух. 74 члени ЦК проголосували за те, щоб він гучно грюкнув дверима Думи і також пішов працювати в маси. Серед інших посад йому пропонували й крісло головного редактора газети «Правда». Однак спікер прислухався до голосів 15 членів ЦК, що були проти його усунення від керівництва Думою. На пленумі, як за минулих часів, не стали робити оргвисновки з приводу невиконання рішень партії одним із її діячів, але московський міськком КПРФ усе-таки пригрозив Селезньову виключенням із її тісних лав. Спікера це не налякало, бо він більше думав про те, аби залишення ним посади не «завдало шкоди авторитету Держдуми як центрові парламентаризму Росії».

А поки тривали партійні розбірки зі спікерами, в апараті Держдуми з'явився новий керівник — депутат групи «Регіони Росії», член Комітету з енергетики, транспорту і зв'язку Олександр Локтарьов. Олександр Іванович добре обізнаний з роботою думського апарату, бо є депутатом уже двох скликань. Жодного з 2000 апаратних працівників він звільняти не збирається, а просто наведе лад у підготовці документів для депутатів.

Після цього призначення у КПРФ у керівних органах Держдуми Росії залишився лише один представник — Г. Селезньов. І той не надто дисциплінований.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Видання

На шляху самореалізації українського народу

Новітній образ часу у щойно виданій книзі Ігоря Шарова

Нещодавно у видавництві «Преса України» вийшла книга народного депутата України, кандидата історичних наук Ігоря Шарова «Сто сучасників: роздуми про Україну». Цим засвідчено послідовність творчих зусиль автора у відтворенні української історії. Адже ще не так давно, у 1999 році, побачила світ його перша аналогічна праця «Сто видатних імен України», що набула широкої популярності.

Задум нового видання і його втілення невід'ємно пов'язані з десятирічним ювілеєм незалежності України. Тож логічним зачином книги є вміщений тут уривок із виступу Президента України Л. Кучми з нагоди цієї знаменної дати. В ньому, зокрема, зазначається: «Десять років тому ми вступили в абсолютно нову епоху, нову якість, яка матеріалізується у зовсім новій державі, іншому суспільстві, іншій нації... Проголошення незалежності України поклало початок тривалим і складним трансформаційним процесам. Сьогодні можна говорити про завершення їх першого і, безумовно, найтяжчого та вирішального етапу.

Головний його підсумок очевидний для нас і всього світу: незалежна Україна відбулася остаточно і безповоротно. Вона живе, існує не тільки у зовнішній атрибутиці, а повноцінно і повнокровно, в усіх властивих суверенним державам вимірах та параметрах».

У високоавторитетних розповідях і оцінках перед читачем постає широка і яскрава історична панорама, висвітлюються різні аспекти суспільного життя: політичний, соціально-економічний, культурний, релігійно-церковний.

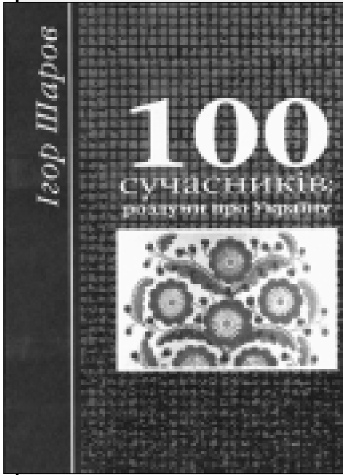
Заслуговують високої оцінки оперативність, з якою підготовлено дане дослідження, цілісне розкриття в ньому нерозривної єдності минулого, сьогодення і майбутнього.

Очевидний успіх книги в тому, що автору вдалося дати колективний портрет сучасної України, донести до читача думки відразу ста видатних наших сучасників. На її сторінках широко представлені відомі в Україні особистості — Леонід Кравчук, Іван Плющ, Іван Драч, Іван Дзюба, Мирослав Попович, Лесь Танюк, Володимир Черняк, Юрій Щербак, Ігор Юхновський та інші сподвижники незалежного розвитку нашої держави, ті, хто стояв біля витоків її утворення, безпосередньо брав участь у проголошенні незалежності, пишається своєю причетністю до цієї історичної події, завдяки якій ми почали, за словами І. Плюща, «усвідомлювати себе єдиним цілісним організмом, політичною нацією». На сторінках видання читач знайде також розповіді відомих державних діячів: Анатолія Кінаха, Володимира Литвина, Михайла Гладія, Олега Дубини, Леоніда Козаченка, Валерія Пустовойтенка, Володимира Семиноженка. Книга дає нам можливість вслухатися в голоси, відчути пульсування думки відомих діячів науки і культури, серед яких — Михайло Бєліков, Олександр Білаш, Микола Вінграновський, Анатолій Гальчинський, Дмитро Гнатюк, Дмитро Гродзінський, Богдан Губський, Микола Жулинський, Павло Загребельний, Василь Зінкевич, Леонід Каденюк, Платон Костюк, Василь Кремінь, Іван Курас, Володимир Лановий, Олександр Лопухов, Микола Мащенко, Борис Патон, Юрій Пахомов, Валерій Смолій, Марія Стеф'юк, Петро Толочко, Володимир Чепелик, Олександр Шалімов, Валерій Шевчук.

Оскільки в минуле десятиріччя набула вирішального значення проблема державотворення, в книзі широко розкриваються тема парламентаризму, роль і вага законотворчості. Як свідчить історичний досвід, парламент як владна структура є елементом ефективної моделі політичної організації суспільства. Саме в парламенті, сформованому на засадах вільного волевиявлення, уособлена воля народу як суб'єкта державної влади. З діяльністю сучасного українського парламенту пов'язана більшість демократичних зрушень у нашій країні. Верховна Рада затвердила Декларацію про державний суверенітет, Акт про незалежність України, Конституцію, низку кодексів.

Аналізуючи підсумки розвитку і зміцнення демократичної, правової держави за десять років незалежності, Голова Верховної Ради Іван Плющ зазначає, що Україна за формою правління перетворилася з радянської на президентсько-парламентську республіку. Заснування посади Президента України було одним із перших і надзвичайно важливих організаційно-політичних заходів на шляху побудови нової України. Наявність президентської влади дала нам змогу втримати цілісність і стабільність держави у найскрутніші періоди її новітньої історії.

У книзі віддається належне нинішньому Президенту України, який, за словами колишнього радника глави держави Володимира Ланового, «є діячем, здатним інтегрувати і цілеспрямувати кращі здобутки української економіки, національної еліти для здійснення найактуальніших потреб народу. І запобігти гірше».

Хочеться побажати авторові нових успіхів у роботі над задуманим історико-біографічним серіалом. Тим паче, у щойно виданій книзі прочитується імпульс до наступного кроку в цьому ж напрямку.

Володимир САЛАТА, заслужений працівник культури України.

П'ятнадцять літ на ниві культури

П'ятнадцять років тому засновано Український фонд культури. З першого дня його очолює Борис ОЛІЙНИК, відомий поет і громадський діяч.

На думку Бориса Ілліча, УФК став свого часу найдемократичнішою благодійною організацією, що залучала наших громадян та українців з-за кордону до відродження й розвитку національної культури, відкривала творчі перспективи для самобутніх особистостей і колективів, сприяла їх участі в різних, зокрема міжнародних, мистецьких акціях.

— Фонд заявив про себе насамперед цікавими культурологічними програмами. Які з них, на Ваш погляд, були найвдалішими?

— Широку підтримку одержали наші програми «Пам`ять», «Краєзнавство», «Топоніміка», «Народна пісня, народна творчість», «Тарас Шевченко», «Молодь і культура», з якої згодом виділилася окрема програма «Нові імена України». Широкий розголос здобули програми «Мистецтво одного села», «Повернення» (культурних та історичних цінностей), «Відродження культури народів, що мешкають в Україні». Остання започаткувала багато національно-культурних товариств, які активно діють і по сьогодні. Обласні та міські осередки УФК почали здійснювати і загальноукраїнські, і місцеві програми, конче потрібні для подальшого збагачення духовної скарбниці нашого народу.

— Серед ювілейних заходів впадає в око черговий конкурс «Нові імена України», початок якому дала однойменна програма. Яка її доля?

— Ця програма, що спрямована на виявлення та підтримку юних обдарувань, набула широкого розголосу в Україні. Завдяки доброчинцям-патріотам, які не шкодували своїх статків, за 12 років майже 200 талановитих дітей стали стипендіатами УФК, близько 300 учасників Всеукраїнського огляду — дипломантами, чимало рекомендовано на подальше навчання, матеріальну та організаційно-творчу підтримку для участі в міжнародних конкурсах, де вони не раз здобували перемоги чи призові місця.

Можна згадати ще чимало культурологічних ініціатив, що мали плідне продовження. Сьогодні не всі, певно, й знають, що наприкінці 80-х, коли ще не була проголошена наша державна незалежність, саме Український фонд культури взяв на себе заснування Товариства української мови імені Шевченка (нинішнє Всеукраїнське товариство «Просвіта»), зібрав на цю справу перші внески. Активно прилучився фонд і до установчих зборів історико-освітнього товариства «Меморіал». Брали ми безпосередню участь й у відродженні вітчизняного краєзнавства та у створенні Спілки краєзнавців України на чолі з академіком Петром Троньком, у заснуванні Спілки кобзарів та першої в історії України кобзарської школи, яка успішно діє з 1989 року. Кожною з цих акцій можна пишатися.

— Всі пам`ятають, чого коштувало відродження Києво-Могилянської академії. Тоді фонд навіть організував гастролі капели бандуристів з Детройта (США), щоб зібрані від концертів кошти передати на відродження академії. Фонд ініціював спорудження на полтавській землі Кургану Скорботи в пам'ять про убієнних голодомором, проведення весною 1991 року походу-реквієму «Останній шлях Кобзаря». Це — акції громадянські. Але повернімося до суто культурологічних проектів.

— Їх навіть важко перелічити. Пригадую, як з нагоди 1000-річчя Хрещення Русі ми, незважаючи на всі перепони, першими вивели духовну музику на престижні сцени, зокрема й на оперну. Чи як виступили з ініціативою створення музею нашого славетного митця, етнографа Івана Гончара, надавши цій справі державного рівня. А ще підтримали, розвинули і втілили ідею успадкування народних традицій від старшого — молодшим поколінням, що зародилася в селі Гнідин на Київщині. Це вилилося у створення Малих академій народного мистецтва, вони поширилися по всій Україні.

Багато енергії вкладено у виставкову діяльність, у реставрацію та спорудження пам`ятників, зокрема Тарасові Шевченку в Білій Церкві, у Львові та в Санкт-Петербурзі, Богданові Хмельницькому — в Ніжині, композиторові Левку Ревуцькому — на Чернігівщині. За програмою «Топоніміка» УФК одним з перших почав дбати про повернення історичних назв нашим вулицям, містам і селам. Постійно прилучається фонд і до повернення на Батьківщину культурних та історичних національних цінностей.

Як зазначив на закінчення розмови Борис Олійник, зробити можна було й більше, але реальні обставини нині вкрай несприятливі. Більшість людей — на межі виживання. А відтак і основа для громадського сприяння духовній сфері мізерна. А на владні структури сподіватися не доводиться. Закон України "Про благодійництво і благодійні організації", по суті, не заохочує до благодійництва тих, хто має гроші. Та працівники Українського фонду культури не опускають рук, а з вірою у краще майбутнє роблять усе можливе для збереження та примноження духовних надбань народу.

Євген ПАРІЙСЬКИЙ, (Укрінформ).

Таємниці Шу-Нуна

24 листопада 2001-го року наша газета опублікувала матеріал «Світова цивілізація починалася під Мелітополем», в якому йшлося про те, що частину протошумерських написів пам'ятки археології Кам'яної Могили поблизу Мелітополя нарешті розшифровано. В тих текстах йдеться про давно відомих нам з шумерської міфології богів і героїв. Але оскільки мелітопольські написи виконані на кілька тисяч років раніше за шумерські, можна стверджувати, що історія в Шумері тільки продовжилася, а починалася у нас. Та публікація викликала значний інтерес читачів. Тому ми знову повертаємося до цієї теми.

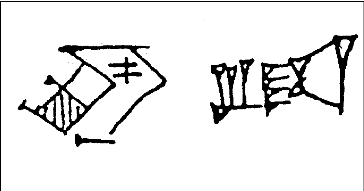
В передвічні дні

В передвічні дні,
в безконечні дні,
В передвічні ночі,
в безконечні ночі,
В передвічні роки,
безконечні роки,
В ті колишні часи,
коли все насущне
в сяйві з'явилося,
ось коли,
В ті колишні часи,
коли все насущне ніжно
вимовилось, ось коли,
Коли в оселях Країни
хліб їсти стали,
ось коли,
Коли в печах Країни
плавильні тиглі робити
стали, ось коли,
Коли небеса від землі
відступились, ось коли,
Коли земля від небес
відійшла, ось коли,
Коли людське ім'я
встановилося, ось коли...

Так описує появу першої людської цивілізації на землі шумерський епос. Цей текст датується 2,5-2 тисячоліттям до Різдва Христового («На ріках вавілонських», видавництво «Дніпро», Київ, 1991. Переклад Михайла Москаленка).

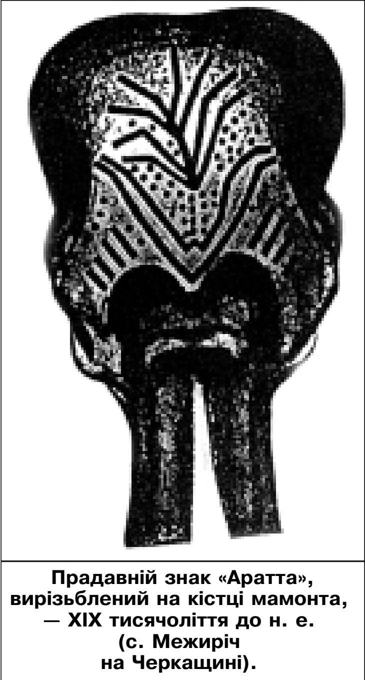
Ті самі древні письмена на глиняних табличках славлять шумерського бога-творця — Енліля та розповідають про його знайомство з майбутньою своєю дружиною — Нінліль. До речі, це найперша в історії людства любовна лірика.

І саме за цю провину — за любов — п'ятдесят великих богів та сім богів, вершителів Долі, виганяють Енліля з міста, Нінліль іде за ним...

Те саме слово «Аратта» — шумерський клинопис III тисячоліття до н. е. До речі, й нині в Україні існує селище Оратів, райцентр на Вінниччині.

Але виявляється, що вперше міф про вигнання Енліля в країну мерців за вчинений першородний гріх було видряпано протошумерськими знаками на стінах однієї з печер святилища Кам'яна Могила, або Шу-Нун, ще в VII тисячолітті до н. е. Цей і багато інших текстів, відомих світу з шумерської міфології, вдалося розшифрувати московському шумерознавцю, до речі, українцю за походженням, Анатолію Кифішину. Крім того, Кифішин ідентифікував найдавніший у світі календар, відлік часу на якому починається з VIII тисячоліття до Різдва Христового. Справа в тому, що шумери в своїх текстах застосовували такі самі календарні позначки, як і жерці Шу-Нуна. Але вік перших малюнків на стінах святилища, де зображені мамонти, відносить нас у глибину часу ще на чотири тисячі років.

Прадавній знак «Аратта», вирізьблений на кістці мамонта, — XIX тисячоліття до н. е. (с. Межиріч на Черкащині).

Піщані скрижалі

Що ж собою являє Кам'яна Могила? Гігантську брилу пісковику висотою до 15 метрів і в діаметрі — більше двохсот. Пісок зцементували в прадавні часи глибинні гейзери, насичені різними хімічними елементами. Татари називали цю могилу Ююнь-Таш (Камінь-гора), а полководець Олександр Суворов назвав це місце на березі річки Молочної, за 50 кілометрів від Азовського моря, чудом природи і заснував поблизу поштову станцію під охороною козачого загону. Це і врятувало пам'ятку від руйнації, коли наприкінці XVIII століття почалося будівництво Мелітополя та околиць.

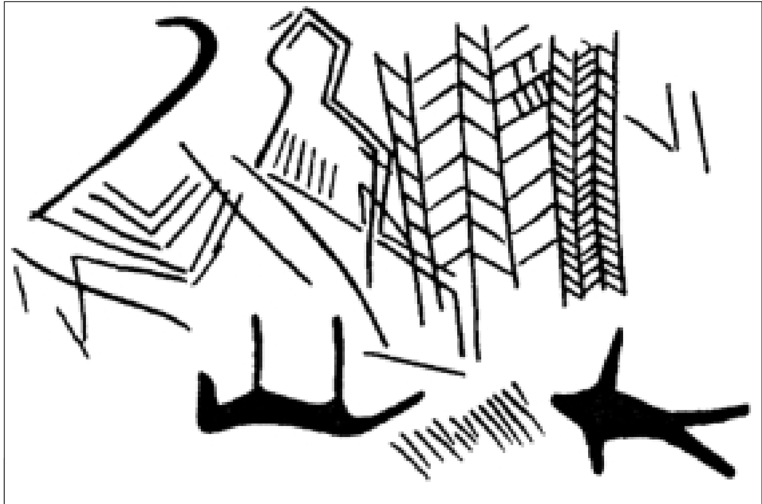
З початку XIX століття Кам'яна Могила потрапила до Першого реєстру старожитностей Новоросійського краю як пам'ятка з написами на стінах. Наприкінці цього ж століття, коли навколишні селяни почали знищувати печери Кам'яної Могили в пошуках скарбів, зупинив цю руйнацію петербурзький археолог М. Веселовський, який і започаткував систематичне вивчення пам'ятки.

На сьогодні в Кам'яній Могилі збереглося 62 печери та гроти з малюнками, знаками і письменами. Крім того, вдалося розшукати кількa десятків піщаних скрижалей з протошумерськими написами. Багато років життя віддали дослідженню пам'ятки вітчизняні археологи В. Даниленко, О. Бадер, М. Рудинський, В. Гладилін, Ю. Шилов та нинішній директор Історико-археологічного музею-заповідника «Кам'яна Могила» Б. Михайлов. Найбільше для популяризації результатів досліджень пам'ятки та залучення до розшифрування протошумерських написів шумерознавця А. Кифішина зробив кандидат історичних наук Юрій Шилов.

У відеофільмі Дмитра Богданова «До Різдва, до Потопу» студії «Київнаукфільм» (1999 р.) показано прямий зв'язок між святилищем Кам'яна Могила та найдавнішим і найбільшим у світі поселенням Чатал-Гуюк, Туреччина, яке існувало протягом VIII-VII тисячоліть до Різдва, займало площу 13 га, нараховувало безліч житлових будинків та 40 храмів. Барельєфне зображення прамапері світу в одному з храмів поселення вкрито написами, скопійованими зі святилища Кам'яна Могила. До речі, той фільм так і не вийшов на екрани.

Гіпотеза про Аратту

Згідно з результатами досліджень археолога В. Даниленка, які підтверджуються дослідженнями шумерознавця А. Кифішина, трипільська археологічна культура VI-III тисячоліть до н. е. використовувала протошумерську писемність. Цими вченими висунуто гіпотезу про те, що трипільська культура є Араттою —прабатьківщиною шумерів, до їх переселення в Месопотамію. Нагадуємо, що поселення трипільської культури мали концентричну форму і займали площу до 500 гектарів кожне, з населенням до кількох десятків тисяч чоловік. Тому їх залишки навіть зараз простежуються на аерофотознімках. Трипільці зводили дерев'яні одно- або двоповерхові будинки з підвалами та підсобними приміщеннями. Раз на кілька поколінь, через виснаження навколишніх ґрунтів, поселення спалювалися, а мешканці переселялися на нові місця. На той час це була одна з найбільш заселених частин Євро-

Символом цивілізації може служити зображення самопожертви арійського Спасителя Гандхарви із святилища Кам'яна Могила. Це, на думку Юрія Шилова, — Гандхарва (перевернутий вершник), зарубки між вершником і конем — кількість самопожертв, ялинки над вершником — календар, посох — символ мудрості, фігура в центрі — Бог-Батько.

азійського субконтиненту. І те, що надлишок населення мав кудись переселятися, — цілком природна річ!

Починаючи з 40-х років минулого сторіччя в Подунав'ї почали знаходити протошумерські написи VI-IV тисячоліть до н. е. — там воздавалася хвала великій Аратті. Це доведено розшифровками А. Кифішина. Возвеличується Аратта і в аналогічних написах Кам'яної Могили. І тільки через 2,5 тисячі років назва прабатьківщини шумерів з'являється на глиняних табличках Месопотамії. До речі, академік Б. Рибаков звернув увагу на специфічні аналогії міфології трипільців з образами арійської Рігведи. До цього ж висновку прийшов і Ю. Шилов. Але це вже інша тема.

На місці Дикого поля

За календарними насічками останні написи Шу-Нуна датуються III тисячоліттям до Христа. Отже, протягом 5 тисяч літ, з покоління в покоління, у святилищі Кам'яна Могила передавалися традиції писемності та духовності індоєвропейської спільноти. Це ламає наші уявлення про те, що степова частина України весь час була Диким полем. Така безперервність тисячолітньої традиції, безумовно, вражає й може свідчити про те, що Шу-Нун був духовним центром більш-менш сталого етносу народів, який переходив у нові якості без катастрофічних потрясінь. Вже зараз можна стверджувати, що людська цивілізація в Шумері тільки продовжилася, а починалася в українських степах та на території Туреччини. А також те, що ця спільнота була більш-менш однорідною і обіймала значну частину Євроазійського простору.

Що це нам дає?

А дуже багато! Це дає нам усвідомлення того, що українці, відносно молода нація, мають честь жити на прадавній землі, на якій наші далекі пращури звели перші підвалини світової цивілізації.

Є й практичний бік справи: Україна має шанс стати туристичною Меккою для любителів «першопочатку», з обов'язковими відвідинами Шу-Нуна. Звісно, його треба реконструювати. Вже зараз треба і можна надати статус національного Історико-археологічному музею «Кам'яна Могила» (це прерогатива уряду). Далі — створити в Києві науково-дослідний центр системного вивчення (фахівцями Інституту археології НАН України та зарубіжними спеціалістами) пам'ятки історії Кам'яної Могили. До речі, кошти на це обіцяв виділити в наступному році столичний голова Олександр Омельченко. Потім можна підготувати для ЮНЕСКО необхідні матеріали з метою включення Кам'яної Могили до переліку пам'яток культури світового значення. А також надрукувати українською та англійською мовами монографію Анатолія Кифішина «Древнее святилище Каменная Могила. Опыт дешифровки протошумерского архива XII-III тысячелетий до н. э.» Її перше видання (видавництво «Аратта», Київ, 2001, надруковано заходами та коштом О. Поліщука та Ю. Шилова за участю Товариства ім. Нестора Махна) має невеликий тираж.

Валентин МОЙСЕЄНКО, Юрій МОЙСЕЄНКО.

Ходить гарбуз по городу...

Реалії

(Початок на 1-й стор.).

А ще не так давно полтавські огірки й помідори «долітали» навіть до Сахаліну! Всього овочевої консервованої продукції тільки в системі облспоживспілки виготовляли понад 65 мільйонів умовних банок 130 найменувань і 90 відсотків її відправляли до сусідньої Росії. Саме там був головний ринок збуту і нині його безнадійно втрачено. Дихають на ладан і консервні заводи області, як і загалом уся городницька галузь. У 1981 році тодішні колгоспи і радгоспи реалізовували 105 тисяч тонн овочів. Найбільший внесок зробили кременчужани, полтавці, пирятинці, лубенчани, гадячани — по 8—12 тисяч тонн. Та навіть найвідсталіші райони щороку продавали по 2 тисячі тонн городини. Але за два десятиліття валові обсяги на овочевому ринку скоротилися, відповідно, в Кременчуцькому районі — в 30 разів, Диканському — у 100, Козельщинському — у 140, а в Гребінківському — у 300(!) разів. Тому й заполонили прилавки свіжі й консервовані овочі зарубіжного аграрника. Причому не екзотична продукція, а звичайнісінькі цибуля, часник, морква, картопля, помідори... Проте містечкові «патріоти» нарікають. Хіба краще було взагалі не мати нічого? Але причину все-таки треба шукати в себе. Бо той самий Пирятин, у якого майже під носом ненаситний столичний ринок, скоротив обсяги виробництва у 65 разів, а спеціалізація приміських Полтавського і Кременчуцького районів на городництві залишилась хіба що на папері.

В області фактично зруйноване як галузь і картоплярство, сільгосппідприємства картоплею перестали займатися взагалі і це тоді, як цю продукцію у народі вважають другим хлібом. «Немає рівних» тут решетилівцям, які за десять останніх років стали виробляти продукції у 100 разів менше! Торік 30 господарств району спромоглися продати... 6 тонн картоплі, або по 15 відер на брата. А в Козельщинському районі просто вивели картоплю із сівозміни. Отож не колорадський жук пройшов картопляними плантаціями Полтавщини, а безлад господарників, які масово вдарились у соняшник.

Найперший і невтішний висновок — гарбузова рідня тяжко хвора відсутністю інтересу до своєї персони, хоча нині, як ніколи раніше, вистачає можливостей для опанування інтенсивних зарубіжних технологій, доступу до високоврожайних селекційних сортів тощо. Та здебільшого прогресивні світові технології нам просто не по кишені. Але ж їсти щось потрібно! І тому діє рятівна палочка-виручалочка в особі приватника-селянина зі своєю присадибною латкою землі. Таким чином убивають двох зайців: по-перше, електорату дається шанс не померти голодною смертю, а по-друге, коли, вважай, вся нація з ранньої весни й до пізньої осені гнеться на грядках з лопатами й сапками, їй просто не до різних «нехороших» думок про істинні причини свого злиденного життя. Подібні технології вже апробовані в тваринництві: дві-три корови на подвір'ї й десяток свиней — не щастя, а справжня каторга, як і вирощування цукрових буряків на присадибних ділянках. Тому вже нині на долю сімейного городництва припадає близько 95 відсотків від валових зборів урожаю. Проте цієї продукції недостатньо для закладів і установ, які утримуються за рахунок бюджету, на голодному пайку залишаються й місцева переробна та овочеконсервна галузі. А це скорочення не лише доходів, а й робочих місць. Усе це наводить на думку, що великі біди малого огірка не тимчасове явище, а системна криза і не лише гарбузової рідні.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Краще хрін, ніж нічого

Фото Анатолія КРАСНОЖОНА.

Собака на цукрі

Тенденції

Почему и сахар,
белый-белый
должен делать
черный негр?
А если вы
любите
кофий с сахаром,
то сахар
извольте
делать сами.

В. Маяковський, «Блек енд Уайт».

Тривожну новину принесла дружина, як водиться, з центрального ринку: «На базарі жодного разу не бачила нашого цукру!» Нашого — в розумінні виробництва Олександрійського цукрозаводу, одного з кращих за технічним рівнем на лише в області. При тому, що пропонується чимало продукції інших заводів. Чому?

— А ми свій не продавали, — пояснив директор Олександрійського цукрозаводу Володимир Муленко. — Сидимо, як собака на сіні: тримаємо товар без користі. Склади повні, а продати не можемо.

Продати не можуть тому, що не купують. Хто ж братиме цукор оптом за встановленою Кабінетом Міністрів мінімальною ціною 2,37 грн. за кіло, якщо усміхнені дівчата на ринку продають його вроздріб по 2,20? А не реалізувавши цукор, завод не має коштів на щорічну профілактику обладнання, на оплату газу, нарешті, на зарплату колективу, який вже вийшов з відпусток і готовий приступити до планового ремонту.

Однак проблема з реалізацією цукру, як з'ясувалося, не є характерною для переробної галузі регіону. З одинадцяти наявних цукроварень області минулого сезону працювало лише п'ять, і в керівництва більшості з них не болить голова від проблеми, куди збути продукцію. На складах панує лунка порожнеча, бо цукор уже благополучно розійшовся як плата партнерам — за енергоносії, за насіння, за витратні технологічні матеріали. Олександрійці, попрацювавши з хорошим плюсом, залишаються в цій компанії мало не білою вороною.

Леонід Іванов, голова фермерського господарства «Березівське», дивиться на все зі своєї селянської позиції:

— Весна, мені потрібно виходити в поле — оранка, посівна, а грошей на рахунку немає. Але восени здавав на переробку буряки, маю тепер чимало цукру, за зберігання якого плачу помітні суми. Зараз би солодкі запаси продати, придбати на ті гроші запчастини, дизпаливо і насіння. Строки польових робіт стислі, але за продиктованою ціною цукор ніхто не купує. Щоб не втратити майбутній урожай, згоден уже відпустити свою «валюту» у 50-кілограмових мішках дешевше, однак держава загрожує штрафом, тобто у наявності цукрова блокада. **Знаю, що колеги-буряківники з радгоспу-технікуму ризикнули, ще взимку знайшли покупця і трохи знизили ціну, — так за це сплатили чималий штраф. Тож сидимо: з цукром і без грошей. А все через той дозвіл на завезення в Україну іноземного цукру, і ціну на нього держава чомусь не обмежує. Торгівці-посередники наживаються на імпорті, а свій сільгоспвиробник пошився в дурні. Якби в Києві закони приймали не представники торгівців, а представники виробничників, такого б не було.** Як землероб, я тричі подумаю, чи сіяти мені цього року буряки. Напевне, не варто зв'язуватися з ними взагалі. Культура тендітна, а політика щодо реалізації солодного піску — безглузда. З таким ставленням до сільгосповиробника Україна може взагалі залишитись без цукру.

Підтверджують слова Леоніда Іванова і цифри: господарства, які входять до зони бурякосіяння Олександрійського цукрозаводу, нинішнього року планують відвести під цю культуру значно менше площ: 7,5 тис. га проти минулорічних 10,8 тис. Тенденція? Якщо так — у недалекому майбутньому переробне підприємство лихоманитиме від браку сировини.

Олександрійські цукровари порівнюють свою сировинну зону з пульсуючою зіркою, яка з року в рік «дихає», змінює свої розміри. Залежно від фінансового становища селяни то беруться за вирощування буряків, то ігнорують їх. Але основу постачальників сировини становлять одні й ті самі господарства. В цьому плані можна говорити вже про розшарування сільгоспвиробників. Ті, в кого є кошти і техніка, хто заможніший, той сіє буряки і має гарантовані прибутки; а в кого гаманець плюсклий, той і не наважується ступити на цю нелегку стежку. Деякі райони Кіровоградщини закріплюють за собою відповідну репутацію серед цукроварів: Петрівський, Новгородківський, Світловодський у змозі масово культивувати солодкі корені, а, скажімо, у Знам'янському й Онуфріївському здебільшого припинили цю тонку справу.

Останнім часом переробники Кіровоградщини помітили ще одного суб'єкта, який раптом з'явився на сировинному ринку, — індивідуала. Мешканці сіл, власники городів з міст і навіть ті, кого на селі звуть дачниками, опановують новий спосіб заробітку грошей. Заганяють на власні присадибні тридцять-сорок соток сівалку, ціле літо плекають ніжні паростки буряків, а восени, найнявши разом з сусідом вантажівку, здають свої дві-три тонни коренів на приймальний пункт. Олександрійський цукрозавод має триста таких партнерів-постачальників. Але на кого, врешті-решт, варто покладатись переробникам у пошуках сировини? Городник-одноосібник поки що має лише лопату і власні руки — чи зможе він забезпечити цукрозаводи України сировиною, коли великим господарствам набридне виступати заручниками хиткого законодавства?

Ігор ШИРОКУН.

Кіровоградська область.

Анекдот до теми

На помилках вчаться в нас. У них вчаться на комп'ютерах.

Врожай-2002

Мороз і сонце завдали шкоди

Внаслідок заморозків, зафіксованих у країні минулого тижня, загинуло 1—1,5 відсотка ярових культур, повідомив віце-прем'єр Леонід Козаченко. За його словами, холоднеча не завдала істотної шкоди майбутньому валу зернових. Прогнози тут не змінилися — 36,6 мільйона тонн. А ось на фруктовому врожаї весняний морозець позначиться. Сильно вдарив він по кісточкових деревах, що вже зацвіли: персиках, абрикосах, аличі. Найбільше від цього постраждав Крим.

■ ***Хмельницький***

Відлучаються селяни від землі

У Кам'янець-Подільському районі, що на Хмельниччині, завершено сівбу ярового ячменю, гороху, вівса, ярової пшениці, готується грунт під кукурудзу.

4,5 тисячі гектарів зайнято цукровими буряками. Їх планують зібрати 88 тисяч тонн. Непокоїть аграрників дисбаланс цін на сільгосппродукцію та техніку, непомірні податки, брак кредитування, що в Кам'янець-Подільському районі вже багатьох відлучило від землі, ***повідомляє наш власний кореспондент Віра ШПИЛЬОВА.***

■ ***Запоріжжя***

Усяк правду знає, та не всяк про неї дбає

Згідно з програмою «Зерно Запоріжжя 2001—2004», цього року в області мають зібрати не менше 1 млн. 850 тис. тонн зерна. Чи вдасться це зробити хліборобам області? Адже парк сільгосптехніки добитий, як-то кажуть, до ручки. На умовах фінансового лізингу через державний та регіональний лізингові фонди минулого року аграрії одержали 468 одиниць сільгосптехніки. Цього вочевидь недостатньо, а жнива не за горами...

Непокоїть обмеженість у власних оборотних коштах. Бракує нормального кредитного забезпечення та інвестицій, давить диспаритет цін... Звісно, перелік цей можна продовжувати й продовжувати. Усяк правду знає, та не всяк про неї дбає. Може, тому нині руїни тваринницьких комплексів — типовий сільський пейзаж. І, певно, вони, ці руїни, говорять про здобутки на селі правдивіше од будь-якої статистики, ***повідомляє наш власний кореспондент Олександр АБЛІЦОВ.***

■ ***Конкурс***

Останні герої

В кожному місті, в кожнім селі,
Беруться за сапу дорослі й малі.
Дивіться, як мужньо працюють вони —
Знищать на полі усі бур'яни.
Кожен мусить про врожай подбати.
Гарна школа, щоб виживати.
Навіщо Гаваї, якщо ми з тобою
Навіть удома «останні герої».

Ігор КРАВЧЕНКО.

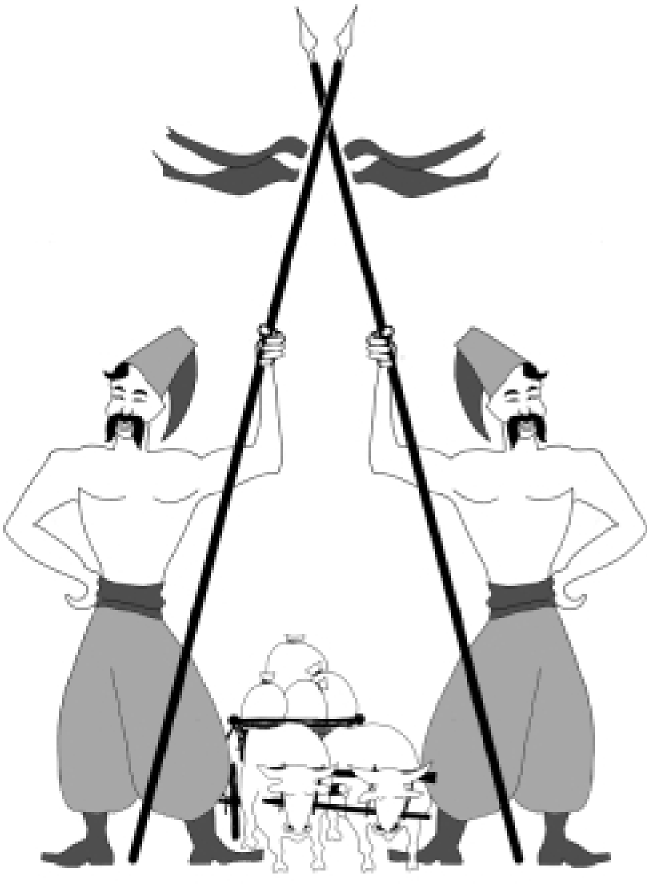
Риботин
Коропського району
Чернігівської області.

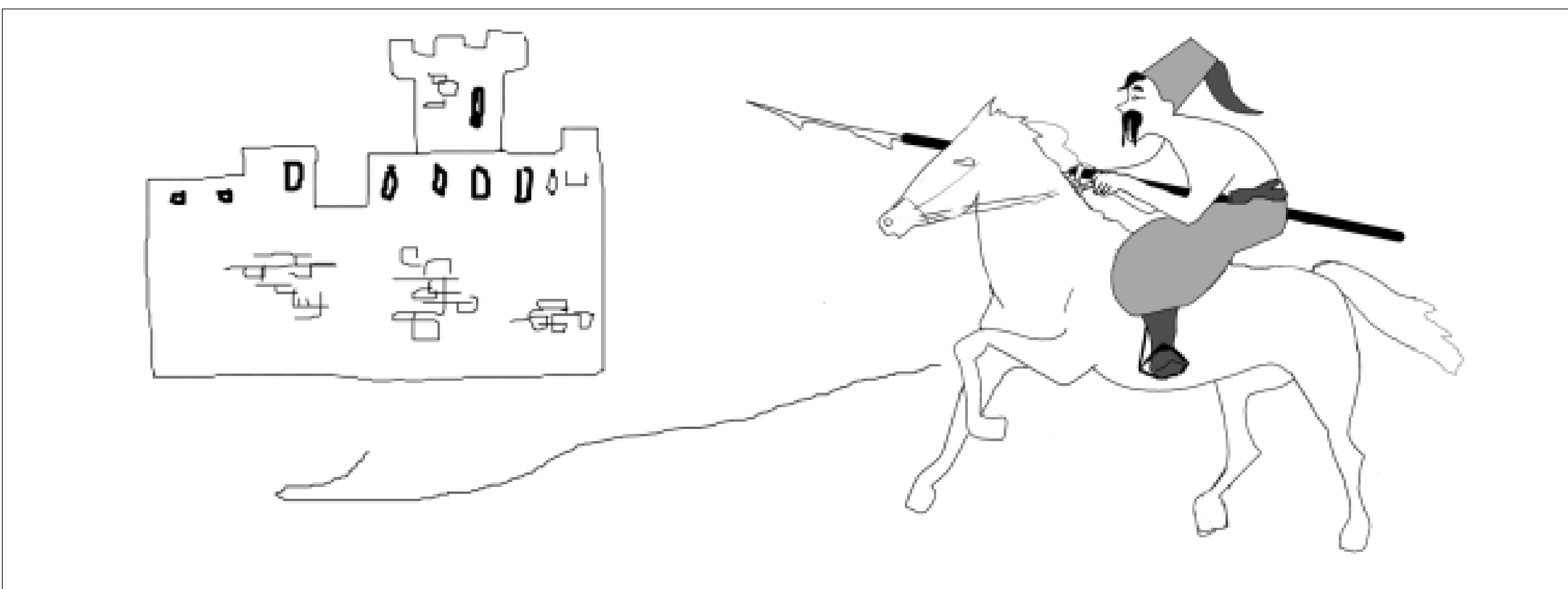
Фото автора.

Ось де, люди, наша слава...

Історія вчить нащадків

Хоча відомий своїми кількома романами й повістями, п'єсою «Інтервенція» та кінострічками «Повернення Максима» і «Два бійця» письменник Лев Славін і залишив Одесу ще автором-початківцем, та він, безперечно, добре знав рідне місто. Й варто, певно, довіритися такому ось його твердженню: «На Одесі, попри всю її національну строкатість, лежить видимий український відбиток. З селянського хлопця, з капітана далекого плавання, університетського професора раптом визирає тип запорожця з козацької січової вольниці — весь цей сніп відваги, гумору, сили, поезії». Тим більш варто, що й історія, з прадавніх ще давен, отой «український відбиток», незважаючи на всілякі там науковоподібні інсинуації, доволі переконливо засвідчує.

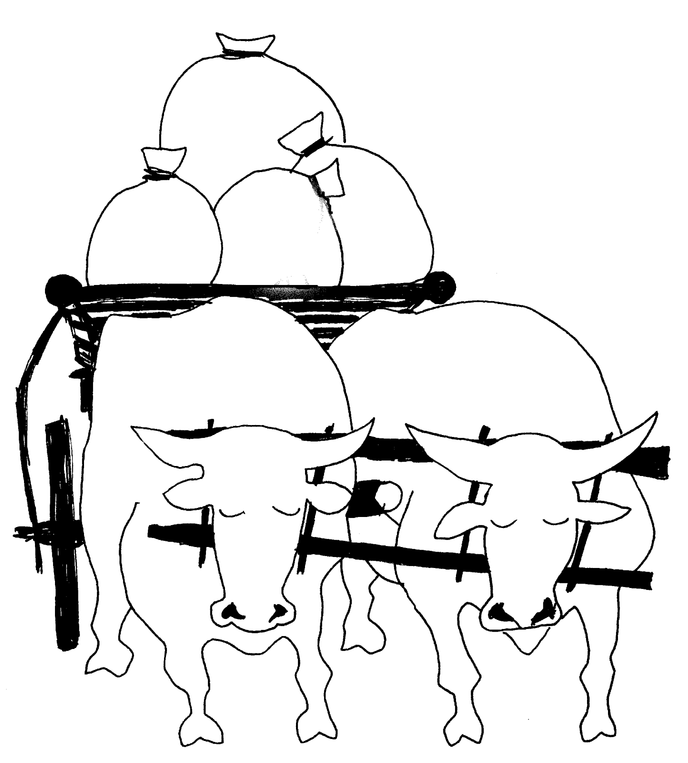

ЯК КОЗАКИ... ...по сіль ходили

Спочатку, правда, вони ту сіль в озерах і лиманах навколо Хаджибея, що височів на причорноморській кручі на місці нинішньої Одеси, самі не видобували. Лиш убезпечували видобуток і подальше її транспортування для чумаків та різного гатунку купців. А на те, що тутешні соляні запаси мали аж ніяк не місцеве значення, вказує такий документ. У міждержавній угоді 1540 року кримський хан Менглі-Гірей та польський король Сігізмунд визнали за потрібне записати й таке: «Купцям Корони й Литви вільно брати сіль у Качибієві (одна з назв Хаджибея. — **Г. В.**) і, заплативши звичайне мито, розвозити до Києва й Луцька та міст інших». І далі: «Коли в Качибієві шкоди заподіяно людям королівським, то цар (хан. — **Г. В.**) це відшкодує». Татарське «відшкодування», однак, було доволі примарне, а нерідко й небезпечне. Один із авторів тих часів описував його так: «Сіль ... збирають на озері Качибейському, а оскільки неподалік нього розташований татарський замок Очаків, то іноді візників солі перехоплюють і беруть у полон татари, разом з двомастами, а іноді й трьомастами возів». За таких умов козакам не залишалося нічого іншого, як постати на захист «соляників» (чумаків козацького походження). Та й не тільки їх. Адже в Північно-Західному Причорномор'ї ще до утворення Київської Русі жили й східно-слов'янські племена: між Південним Бугом і Дністром — уличі, між Нижнім Дністром і гирлами Дунаю — тиверці. Й пізніш, за навали монголо-татарської орди, панування литовських феодалів, кримських татар, турків, у цих краях виникав ряд українських поселень, мешканці яких займалися городництвом, виноградарством, рибальством і пасовищним скотарством. Зазначаючи при цьому всіляких наруг від пришельців, виконуючи тяжкі повинності, сплачуючи надмірну данину, а нерідко й піддаючись фізичним розправам, аж до взяття в полон та вбивства.

Козаки, захищаючи «соляників» та українських поселенців, нерідко самі нападали на пришельців, захоплювали отари овець, табуни коней. Від мурів Хаджибеївської фортеці, що захищала турецький гарнізон, у результаті сміливих набігів козаків невдовзі лишилися руїни. Навіть на морі не давали козаки спокою завойовникам. Турецький чиновник-мандрівник Евлія Челебі засвідчував: «...Через ці місця пролягає головний шлях кораблів, котрі йдуть з Аккермана до Очакова і далі в Крим. Але козаки збираються у ватаги і очікують біля місць, зручних для стоянки суден, і ніхто з подорожніх не може бути у захисті від того, щоб не бути пійманим. Борони нас Боже, це дуже небезпечний шлях». Той же Челебі доволі однозначно висловився з приводу приналежності територій навколо Хаджибея: «Протилежний (це якщо дивитися, малося на увазі, з боку Аккермана, тобто лівий за течією ріки. — **Г. В.**) берег Дністра — це справжні землі козаків». То чому тоді продовжували зазіхати на них різні пришельці?

...свій край боронили

Турки, прагнучи будь-що закріпитися в Північно-Західному Причорномор'ї, навесні 1765 року розпочинають споруджувати в Хаджибеї нову фортецю — Ені-Дунья (Новий світ). Перші про це довідалися козаки, які давно вже налагодили свою постійну розвідку в тилах ворогів. У Петербурзі про оту халепу, що немало стривожила вище російське чиновництво, дізналися від військового судді запорожців Головатого. Та перепинити якось оте спорудження нової фортеці росіяни вже не були спроможні й оголошену в 1768 році турками війну мусили зустрічати, маючи проти себе в Причорномор'ї й заново укріплений Хаджибей. Першим до стін фортеці навідався загін козаків на чолі з полковником Семеном Галицьким восени 1769 року. Тут вони розгромили турецький загін, що налічував 200 вершників, захопили оселі турок і татар навколо фортеці, однак її саму, добре оснащену гарматами, штурмувати не наважилися. Натомість захопили понад 20 тисяч коней, тим самим серйозно підірвавши кінні резерви ворогів, чимало голів великої рогатої худоби, овець, верблюдів, з чим і відбули на Січ. Улітку наступного року повів запорожців під Хаджибей кошовий отаман Січі Петро Калнишевський, визволивши з неволі понад 5 тисяч православних осіб.

Російські війська та козаки оволоділи Хаджибеєм лиш у 1774 році. Проте лишалися там недовго. Бо за Кючук-Кайнарджійським мирним договором землі між Південним Бугом і Дністром разом з Хаджибеєм залишалися за Туреччиною. Та не це стало «головним болем» запорожців після завершення війни, а інше: у червні 1775 року російські війська зайняли Запорозьку Січ, а ще через два місяці Катерина II своїм маніфестом санкціонувала знищення колиски українського козацтва.

Підступництво імператриці, її чорна невдячність так вразили козаків, що немало їх подалося аж за Дунай, маючи за краще жити під «бусурманами».

І все ж, коли у 1787 році між Османською та Російською імперіями розпочалася нова війна, українські козаки, аби боронити свої землі, знову виступили на боці останньої. Правда, вчорашніх запорожців веліли тепер називати «вірними», а невдовзі дали їхньому війську нову офіційну назву — Чорноморське козацьке. Чорноморці, беручи участь у тривалій облозі турецької фортеці Очаків, водночас вели активну розвідку навколо не менш важливого в стратегічному плані Хаджибея. А кошовий отаман Захарій Чепіга і раз, і вдруге проникав до поселення й знищив тамтешні склади із запасами продовольства, що постачалося звідси й до Очакова. Це, певно, теж неабиякою мірою сприяло падінню отієї грізної фортеці.

А там настала черга й Хаджибея. Першими у похід до нього вирушили полки Чорноморського козацького війська, що добре знали місцевість. Йшли повз Живахову гору, через Пересип, до Кривої Балки. А оскільки сильний дощ завадив корпусу генерала Івана Гудовича (до речі, нащадка славетного українського козацького роду) своєчасно дістатися місця з'єднання з передовими загонами, то саме козакам-чорноморцям випала доля, спільно з двома російськими батальйонами Йосипа де Рібаса, штурмувати Хаджибей — місто й фортецю. Справу було завершено за якусь чверть години. А коли турки, усвідомивши свою поразку, почали тікати з фортеці, аби знайти порятунок на кораблях, то по них ударив зі своїми кінними козацькими полками Захарій Чепіга. Сталося те 14 вересня 1789 року. А ще через два роки було підписано Ясський мирний договір. Більш як трьохсотрічну боротьбу українських козаків за визволення краю від турків було завершено.

...місто й порт будували

Та невдовзі з'ясувалося, не для себе, не для своїх сімей козаки воювали—перемагали. Побоюючись, очевидно, виникнення нової січі, Катерина II вкотре вже виявила свою підступність, видавши у червні 1792 року наказ «Про надання Чорноморському війську острова Тамані та земель між р. Кубанню і Азовським морем». Частина козаків мусила підкоритися й залишити потом-кров'ю политі рідні місця. Тоді ще не відали чорноморці, що російський уряд планував використати їх у війнах проти непокірних народів Північного Кавказу. Та багато хто не підкорився: розійшлися козаки по містах і селах Буго-Дунайського межиріччя, залишилися в Хаджибеї, у балках навколо нього. Зважаючи на це, власті змушені були піти на створення так званої «Чорноморської козачої команди». Тим більше, що для будівництва порту й міста були потрібні робочі руки.

«Височайший указ» про спорудження на Чорноморському узбережжі нового міста й порту широко відомий. Набагато менш відомо інше: кому споруджуване місто зобов'язане своєю нинішньою назвою, адже в «рескрипті» Катерини II йдеться про Хаджибей. Кажуть: згадали, видно, що колись неподалік була грецька колонія Одесос — ось і перейменували Хаджибей на Одесу. Хто перейменував? Версій чимало. Й одна з них, здається, найімовірніша: Андріан Грибовський, статс-секретар цариці, який до того ж і сам текст згаданого вище «рескрипту» писав. Родом же Андріан Грибовський з Лубен, його батько був військовим осавулом одного з полків Гетьманщини, мати — з нащадків гетьмана Івана Сулими. Талановитий юнак-українець, закінчивши Московський університет, швидко просувався по службі, аж до відання всіма паперами самої цариці. Саме А. Грибовському випало захищати ідею спорудження на місці Хаджибея порту й міста, ведучи боротьбу спільно з де Рібасом проти доволі впливового командувача Чорноморського флоту адмірала Миколи Мордвінова, який волів бачити головний порт краю в Очакові. Дехто з істориків навіть твердить, що ще невідомо, на чий бік схилилася б чаша терезів, якби не активна участь у справі Андріана Грибовського. Хто бував в Одеському краєзнавчому музеї й бачив копію плану розбудови міста і порту в Хаджибеї, не міг не звернути уваги, що під ним стоять два підписи — цариці й А. Грибовського... «Теперішній стан міста Одеси, — писав пізніше у своїх спогадах А. Грибовський, — який збагачує Південну частину Росії і приносить скарбниці важливий доход, примушує автора цих записок радіти, що він мав разом із засновником його щастя бути першим знаряддям до здобуття для держави такої великої користі»...

Задля досягнення отієї «великої користі» для держави Одесу й порт належало, правда, ще збудувати. Й згадувана вже Чорноморська козацька команда відігравала в цьому аж ніяк не останню роль. Саме козаки виконували тут найважчі роботи — вбивали у морі палі, мостили причали, видобували в катакомбах камінь. Й подовгу не отримували за це ніякої платні, що засвідчено навіть у повідомленнях тодішнього генерал-губернатора, інших високопоставлених осіб. Будівничі Одеси потерпали від холоду й голоду, хвороб та вкрай тяжких умов праці. А начальство, приписуючи «мертві душі», викрадало кошти, призначені для будівничих. Ось письмові свідчення тих часів: «Реєстровий Третій Бузький козацький полк... Козацька команда: вимерли в Одесі 150 чоловік, і зверх того ще 6 чоловік на одному останньому тижні». І ще: «Безкарність та нахабність дійшли свого апогею... Те, що краде один лиш Рібас, перевищує 500000 карбованців на рік... Четверта частина людей помирає...» І все ж козаки становили чималий прошарок серед населення розбудованої Одеси.

...про імідж Одеси дбали

Відомо, що прихід до влади царя Павла I призвів до припинення фінансування будівництва Одеського порту й розвитку тільки-но народженого міста. Й тут неоціненну роль, аби піднести, висловлюючись по-сучасному, імідж Одеси в очах «височайшого», відіграв Михайло Кир'яков (Кир'яченко) — директор Хаджибеївської (Одеської) митниці. Хоча деякі історичні джерела і називають його «російською людиною», та насправді Кир'яков — виходець зі старовинного українського козацького роду Кир'яченків, коріння якого — в Опішні на Полтавщині. Батька Михайла було записано до Гадяцького полку, де згодом він зайняв посаду військового товариша. А що Кир'яченки стали Кир'яковими, то це, певно, теж через прилучення українців до «російських людей».

Михайло Кир'яков очолював митницю в Одесі, керуючи, по суті, не тільки всією зовнішньою торгівлею, а й розбудовою порту доволі тривалий час, пережив тут кількох градоначальників та генерал-губернаторів. Й зміни у верхах Російської імперії стосовно ставлення до Одеси переживав дуже болісно. А водночас діяв, щоб те ставлення змінити на краще. Виїздив до Петербурга, де вів переговори з «потрібними людьми», і навіть влаштував для Павла I своєрідний хабар: купецтво Одеси відправило монархові 3 тисячі штук апельсинів. З натяком, само собою, що їх одержано з екзотичних країн саме через Одеський порт. «Спритна ініціатива» подіяла, настрої монарха змінилися. А за ним і всіх столичних сановників. Одесити через М. Кир'якова направили міністрові комерції Гаврилу Гагаріну «Подання про потреби міста», багато з яких було задоволено. Громаді Одеси надавалися потрібні для завершення спорудження порту 250 тисяч карбованців, а самому Кир'якову доручався нагляд за будівництвом. Знайшов Михайло Кир'яков стежку до нових членів уряду й після приходу до влади імператора Олександра I. 48 найзнатніших та найбагатших громадян міста на чолі з міським головою підписали з цього приводу «Адресу вдячності одеських мешканців М. М. Кир'якову» за те, що він двічі відстояв права міста в столиці, причому зробив це з власної ініціативи. Відомий історик Аполлон Скальковський зазначав: «Якщо гавань було збудовано і побут міста зміцнено, то Одеса всім цим зобов'язана Кир'якову».

Показова й самопожертва Михайла Михайловича у страшні 1812—1813 роки, коли на Одесу й Причорномор'я загалом напосіла жахлива епідемія чуми. М. Кир'яков добровільно став повітовим комісаром у справі боротьби зі смертельною хворобою. Він об'їжджав міста і села, знаходив можливості, аби полегшити, відвернути біду, геть забуваючи про власну безпеку. Недарма герцог Рішельє, який був натоді генерал-губернатором краю, вже перебуваючи в Парижі й займаючи посаду прем'єр-міністра Франції, писав Михайлу Кир'якову: «Не лише я, а й усі старовинні мешканці Одеси дуже добре знають послуги, що ви їх надали місту тоді, коли воно було ще, так би мовити, немовлям. Вдячність співгромадян ставить вас в число чиновників, які найбільш сприяли добробуту Одеси та підготували теперішній її блиск. З другого боку, праця та пожертви в останній нещасливий час пошесті (1812), добровільно вами здійснені, доводять, що ви в будь-якому разі готові присвятити себе загальній користі...».

***

Тільки останнім часом згадали в Одесі козацьких ватажків Назарія Чепігу та Антона Головатого, назвавши їх іменами вулиці, а останньому встановивши ще й пам'ятник. І вулиця Чорноморського козацтва тепер у місті, нарешті, є — у пам'ять про тих, хто боронив від пришельців українські землі, хто споруджував порт і місто при ньому. Та кому з одеситів сьогодні відомо, що їхнє місто зобов'язане не тільки своєю назвою, а й, цілком імовірно, самою появою нащадкові козацького роду з Гетьманщини Андріану Грибовському? І хто знає, що розбудовою міста і порту на зорі їх виникнення і становлення успішно керував ще один козацький нащадок — Михайло Кир'яков-Кир'яченко? Згадують щоосені, коли Одеса щоразу відзначає свою річницю, здебільшого призначених царатом іноземних чиновників, забувши про вітчизняних, згаданих і не згаданих у цій публікації, дбайливців... Молоді одеські науковці-історики Олена Бачинська, Тарас Гончарук, Сергій Гуцалюк та Анатолій Мисечко у своїх працях прагнуть відродити незаслужено забуті імена, показати істинну роль українського козацтва у визволенні Причорномор'я, Прибужжя, Придністров'я й Придунав'я від іноземних пришельців, в розбудові краю та, зокрема, міста Одеси. Однак їх дослідження, на жаль, недостаньо відомі як в результаті наукової специфіки, так і через замовчування. Й автор цієї газетної публікації, використавши праці вищезгаданих науковців та деякі інші джерела, мав за мету донести історичну правду до якомога ширшого загалу. Історія ж, відомо, має вчити нащадків. І насамперед —не бути безбатченками.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Мал. Євгенії ВАСИЛЬЧЕНКО.

Відомий історик Аполлон Скальковський зазначав: «Якщо гавань було збудовано і побут міста зміцнено, то Одеса всім цим зобов'язана Кир'якову»

Актуально

Борги

Принципу пріоритетності не дотримуються

За виконання плану видатків Держбюджету загалом на 90 відсотків від запланованого держпрограми в АПК фінансують усього на 40—80 відсотків. Таку інформацію оприлюднено у прес-службі Рахункової палати України. Це, незважаючи на те, що Верховна Рада Законом «Про стимулювання розвитку сільського господарства на період 2001—2004 роки» визначила пріоритетність АПК у народному господарстві країни. А уряд «принципу пріоритетності... не дотримується».

Серед виявлених недоліків аграрної політики називають відсутність механізму заставних цін, що із збільшенням виробництва зерна 2001 року призвело до різкого його здешевлення. Лише на 46 відсотків було профінансовано програму грошової компенсації за здавання худоби високих вагових кондицій, що може спричинити зниження рівня виробництва у тваринництві. У РПУ також констатували, що невиконання Закону «Про Державний бюджет України на 2001 рік» у частині компенсації ставки за банківськими кредитами, що їх надають агровиробникам (із 150 млн. грн., передбачених у бюджеті 2001 р., для компенсації торік не було виплачено 26,8 млн.), призвело до підвищення собівартості агропродукції та істотного зниження прибутку сільгоспвиробників.

Наміри

Спільно і комбайни складати легше

Україна і Казахстан домовилися створити СП, де робитимуть сільгосптехніку. Про це повідомив Прем'єр-міністр Анатолій Кінах. За його словами, згідно з проектом, базовим підприємством стане олександрійський завод — виробник комбайнів «Лан», що на Кіровоградщині. До СП увійдуть Харківський тракторний завод, Херсонський комбайновий завод та інші українські підприємства, які виготовляють комплектувальні й обладнання для АПК. А. Кінах зазначив, що на початку квітня цю азійську країну відвідала українська делегація, яка підписала відповідні документи. «В Україні й Казахстані однакова думка, що обом державам найближчими роками необхідно оновити тисячу одиниць сільськогосподарської техніки», — сказав він, додавши, що не можна забезпечити відновлення лише за рахунок імпорту. Адже це означатиме «залежність на багато років від зовнішньої кон'юнктури».

За оцінками Мінагрополітики, технічний парк сільськогосподарських підприємств зношений більш як на 75 відсотків і потребує термінового оновлення.

Мелітополь

Банки довіряють хліборобам

На Мелітопольщині після рясних дощів тимчасово було припинено польові роботи. А в ці дні сотні тракторів вирушили на весняну оранку — під кукурудзу, гречку, просо, соняшник. Техніка, як запевняє заступник голови райдержадміністрації Володимир Журавльов, не простоюватиме. Пальним і запчастинами господарства в основному забезпечено.

Цьому сприяли банківські кредити. Їх узято цього року майже вісім мільйонів гривень, що більше, ніж торік. Банки довіряють хліборобам.

А у них непогані види на майбутній врожай, реалізація якого дасть змогу без проблем розрахуватися з кредиторами. Буйно зазеленіла ярина на 15,5 тисячі гектарів і озимина на 34 тис. Гадали, будуть пересіви, та погода змилостивилася, й поновлювати посіви довелося лише на двох тисячах гектарів.

Партія «Реформи і Порядок» із сумом повідомляє про гірку звістку. 11 квітня на 45-му році обірвалось життя Жир Олени Григорівни. Дуже боляче, що з життя пішла прекрасна людина та чутлива матір. Партія «Реформи і Порядок» глибоко сумує з цього приводу і висловлює щире співчуття Олександрові Жиру, його дітям, а також всім близьким покійної.

Вічна пам'ять Вам, Олено Григорівно.

Кріпаки

Настрій у шефа виявився вщент зіпсованим. Він поглянув на мене зацькованим поглядом, сповненим благання про співчуття, і хрипко вимовив:

— Бос в істериці, його шанси на обрання зависли на волосинці. Він так і сказав: якщо залишусь без депутатського мандата — переїду жити на Канари, але лохом тут сіпатися не віддамся, не діждете!

— Тільки не це! — вихопилося у мене. — Я вже побував безробітним — годі!

— Тоді слухай мене уважно і щоб усе було тік-так: завтра на вибори до нас припруть із глибинки вісім автобусів з кріпаками, твої — два ЛАЗи з Колупаївського району.

— З якими ще кріпаками? — здивувався я.

— З отими, з отими!... — роздратовано вигукнув шеф. — З отими, що матимуть відкріпні талони, зрозуміло? Кожна людина, ітіть твою нехай, має конституційне право у вихідний день приїхати до столиці на екскурсію. А заодно виконати свій громадянський обов'язок і проголосувати за достойного кандидата. Ось тобі п'ять штук гривнів і щоб усі вони, віддавши голоси за нашого любимого інвестора, отримали справжнє задоволення від культурної програми! А теперечки тікай до дідька, ітіть твою нехай, — часу немає!

Потікав я одразу до знайомого оптовика і придбав два ящики гарантовано заводської горілки, пива, води і різноманітну хавку на всі смаки. Отож приготувався.

Рано-вранці, зустрівши колупаївців на підступах до міста, я оголосив сценарій, правила поведінки та дії у непередбачених випадках, які, звичайно ж, не повинні трапитись. Незважаючи на ранню пору, кріпаки мої були вже трохи підігріті, і я поспіхом забезпечив їх супровід до виборчої дільниці, після чого з полегшенням розпочав культурну програму.

На сніданок я виділив 10 пляшок (по п'ять на автобус) і попередив, що основний «удар» заплановано на зворотний шлях. Однак на барахолці з автобусів уже не вийшло чоловік п'ятнадцять. Мало того, через деякий час між автобусами з'явилися підозрілі калюжі, і я змушений був звернутися до присутніх з полум'яною патріотичною промовою. Отож, коли ми під'їхали до Києво-Печерської лаври, нерви мої були вже натягнуті, немов струни пронизливої розстроєної скрипки.

До печер я повів гурт персонально — всіх порахував, кожному вручив квиток і, на всяк випадок, перерахував, коли кріпаки сідали назад до автобусів. Від того, що всі виявилися на місцях і я можу розпочати рух автоколони в колупаївську далечінь, я навіть не відчував втоми. І раптом почув крізь сльози дитяче:

— Татка нема, татко загубився... — То плакав переляканий хлопчисько, що в товчії не помітив, куди дівся його червонопикий татусь.

Під бадьорі схвальні вигуки присутніх я видав екскурсантам ще п'ятнадцять пляшок і, заборонивши виходити з автобусів навіть покурити, кинувся назад у печерний напівморок.

Він сидів навпочіпки у невеликій ніші і відблиски полум'я свічок танцювали по його усміхненому обличчю. Очі його були заплющені, але обличчя та і все єство випромінювали благодать. Достеменно, він почувався щасливим...

«Усе життя нам брехали, що кріпаки завжди були нещасними», — промайнула експромтом оригінальна думка, і я з величезним полегшенням обережно торкнув мого щасливого кріпака за його міцне хліборобське плече. «От і маєш своє щастя, — знову промайнуло подумки, — сьогодні, братику мій, ти його вибрав...».

Юрій БОЛЬШАК.
Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Вороня і Павич

А Васька слушает да ест...
Е. А. Крылов. 1812

В одному зоопарку Вороня
На Павича дивилося щодня
І мріяло: коли дорослим стану,
Хвоста такого я й собі дістану —
З прекрасних, райдужних, блискучих пер.
От виросло воно. І що ж тепер?
Та став він пера павичеві брати
Й своє гніздо високе прикрашати.
Воно — з галуззя та гілок —
Мов розцвіло.
Весь зоопарк дивується з тих див:
Ти ба! Павич на дерево злетів,
Ще й поселився там, на висоті,
Удячний перам на своїм хвості.
Та Павичеві це була образа.
Він жив собі як жив,
Тому сказав одразу:
— Віддай украдене!
— О ні. Воно моє по праву,
Оскільки пір'ячку тому
Я в праведних трудах
Творив нову оправу.
Та, врешті, маєш тих пір'їн досхочу.
Ти зайві викидав — нащо людей морочить.
Нові вирощував. Яка ж судить потреба,

Коли узяв я те, що вже тобі не треба.
Павич промимрив: «Як воно не є,
А тільки пір'я все одно моє»,
— ну й Бог з тобою.
Пір'їни більш у тебе не візьму.
Та й не ставати ж нам до бою —
Я ген ось на горі, а ти — в чужім краю.
Таких, як наші верховоди,
Нема у світі більш ніде.
Впіймали злодієм, а він доводить:
Не в око плюнули, а дощ іде.

Ез. Оп § К. Байка.
Мал. Володимира СИМИНОГА.

Карикатурист продовжує тему

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.
Мал. Володимира СИМИНОГА.

7 мішків гречаної вовни

Футбол

У футбольному господарстві Бананового Маразмадору відбулися приємні зміни. Для національної збірної придбано 20 бразильських гравців, 5 гвінейських тренерів, колумбійського президента футбольної асоціації і 30 тисяч гарячих італійських вболівальників. А всі матчі національна збірна відтепер проводитиме на центральному стадіоні Монголії.

Новинка

У Банановому Маразмадорі незабаром наберуть чинності нові Правила дорожнього руху. Згідно з ними, інспектор ДАІ може оштрафувати на значну суму будь-якого водія чи пішохода, котрий на демократичних виборах не підтримає партію влади.

Чи знаєте ви,

що в Банановому Маразмадорі кадри нічого не вирішують. Там усе вирішує зграя шакалів.

Все є!

Стверджують, що в Банановому Маразмадорі є все: і демократія, і прогрес, і зростання життєвого рівня, і правопорядок. Нема, мабуть, лише одного: й дещиці правди в цих твердженнях.

Олександр ПЕРЛЮК.

Пародія

Відпусти і прости, чи

«Ой під вишнею...»
Зацвіла на леваді вишня,
Не подумавши зацвіла.
... Ти мене відпусти — і прости.
Перестали пахнуть долонями
Найніжніші твої листи.
Олег ОРАЧ.

Неприваблива, наче клякса,
Ти в сусіднім будинку жила —
Боягузка, зубрійка і плакса,
Наче вишенька, що не цвіла.
Непомітно у білу лебідку
Підростало бридке каченя.
Все частіше узимку і влітку
Своє серце тобі відчиняв.

Зацвіла на леваді вишня,
Необдумано зацвіла,
Ти поглянуть на неї вийшла
Й до гріха мене довела.
Коли вмієш за зраду прощати,
То мене відпусти — і прости.
Я ж постукаю в іншу хату.
Ех, як добре, що я холостий.
Вже не пахнуть листи ні долонею,
Ні лавровим духмяним вінком.
Якщо ти невдоволена долею, —
Помахай мені вслід кулаком.

Володимир СЕМЕНО.

Полтава.

Дошка пошани

Замість фіззарядки

Віктор Черномирдін, посол Російської Федерації в Україні:

— Ми працюємо в Україні наскоками...

ВІД ЧЕРГОВОГО:

Тепер, треба думати, наскоки почастішають. Прокинувся вранці — а чи не зробити наскок на Україну?

Щось із чимось

Віктор Суслов, колишній народний депутат:

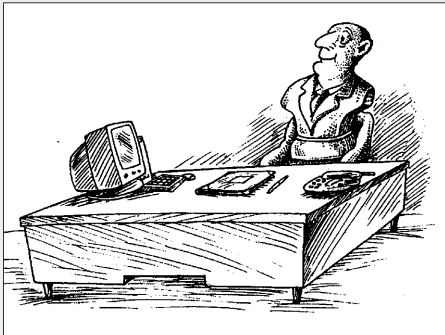
— У колишніх депутатів проблем з працевлаштуванням не буває. Ті підуть на держслужбу, ті займуться чимось своїм...

ВІД ЧЕРГОВОГО:

Нехай працевлаштовуються, аби лиш не плутали щось своє з чимось державним...

Інстанції та тенденції

Анатолій Кінах, Прем'єр-міністр України:

— ... Дефляція 1,1% не дає остаточних висновків з погляду того, чи ці тенденції стають необоротними...

ВІД ЧЕРГОВОГО:

І цей висновок, як завжди, остаточний! Уже 10 років наші урядові інстанції твердо говорять лише про тенденції...

Сьогодні і вчора

Володимир Семиноженко:

— Сьогодні ми здобули переконливу перемогу на виборах ...

ВІД ЧЕРГОВОГО:

Сьогодні — так. А ще вчора ні. Мабуть, ціни на мажоритарників змінилися. Вчора були маленькі — і по три, сьогодні великі — і по п'ять...

Черговий «по дошці» Вілен КАЙДАШ.
Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Гей, слов'яни!

Такий досить екзотичний вид спорту, як американський футбол, поки що не має великої популярності на наших теренах. Але це тільки поки що. Принаймні так вважають численні ентузіасти нової справи. У заокеанського футболу в Україні є шанувальники, котрих з кожним роком дедалі більшає.

Окрім того, Українська Федерація американського футболу (УФАФ засновано 1994 року), яку очолює Олег Шутов, входить до європейської федерації (ЄФАФ). Цікаво, що українці досягли вже певних успіхів. Наша збірна бере участь у чемпіонатах континенту.

Регулярно відбуваються чемпіонати країни. У нинішньому — відкритому — виступатимуть дев'ять клубів: з Києва («Слов'яни» і «Бомбардири»), Донецька («Скіфи» і «Орли»), Луганська («Барси»), Ужгорода («Лісоруби»), Вінниці («Вовки»), Бучача («Вепри») та Кишинева («Варвари»), розподілені на дві конференції — західну і східну. Турнір стартує 27 квітня. Фінал відбудеться 14 червня у Донецьку, а матч за третє місце —напередодні.

Однак ще до початку чемпіонату на арену виходять київські «Слов'яни», котрі 14 квітня на столичному стадіоні ЦСКА у матчі Європейської ліги чемпіонів зустрінуться з клубом «Медведи» (Росія, Москва). Початок поєдинку — о 13.00.

Кілька слів про київський колектив, який очолює президент Микола Лисенко, головний тренер — Михайло Артем'єв. «Слов'яни» — багаторазові призери чемпіонатів України, переможці Кубка Федерації-2000, призери турніру «Арена-Боул» (1999 рік).

У клубі серйозно дбають про зміну. На його базі створено три дитячі і дві юнацькі команди, які регулярно змагаються за Кубок «Скіфська молодь», беруть участь в інших відкритих змаганнях. Добре, що чимало дітей і підлітків зміцнюють здоров'я, зростають дисциплінованими і мужніми. А головне, що їхнім вихованням не займається вулиця.

Отже, приходьте на армійську арену і підтримайте «Слов'ян»!

Іван ОЗЕРЧУК.

Неначе «жебраки з простягнутою рукою»...

Ми вже писали про те, що навдивовижу нерадісною виявилася зустріч у Харкові уславленої спортивної зірки Яни Клочкової після її тріумфального виступу на чемпіонаті світу з плавання на «короткій» воді. Там наша чудова Яна виборола три золоті медалі і встановила до того ж рекорд Європи.

Таке байдуже ставлення до визначної українки високих харківських спортивних посадовців пояснюється тим, що Клочкову віднедавна вважають київською спортсменкою, тож чиновництву вже не йдуть у залік дивіденди від її вдалих виступів. Та й вибори до парламенту вже минули.

Дворазова олімпійська чемпіонка, рекордсменка і багаторазова чемпіонка світу і Європи на всі ці навколоспортивні підступи реагує зовсім спокійно. Вона продовжує тренуватися в Харкові, в «Акварені» та басейні юракадемії.

Але й ті цілком пристойні споруди, на жаль, уже не відповідають новітнім стандартам. Потрібних басейнів в Україні просто немає.

Однак плавцям держава хоч трохи допомагає. А от представники інших видів спорту взагалі позбавлені батьківського піклування вітчизни. Як розповів головний тренер збірної України з легкої атлетики Валерій Александров, немає можливості проводити національні змагання. Вже кілька турнірів не відбулося.

Бракує коштів і для підготовки чемпіонки світу у спринті Жанни Пінтусевич. З'ясовується, вона дуже часто вкладала особисті кошти для зборів, та ще й позичала у друзів. А тепер ці джерела пересохли, і під загрозою опинився виступ української «блискавки» на чемпіонаті Європи-2002.

Українська держава, як уже зазначалося, не балує своїх спортсменів розкішним життям. Але й ті кошти, що їх виділяють, найчастіше розподіляють несправедливо.

Раз у раз позичають гроші й представники елітного і престижного вітрильного спорту. Як повідомив головний тренер збірної України Віктор Майоров, є план підготовки до Олімпіади. І якщо пропустити якусь регату, все може піти нанівець. А тим часом українські вітрильники планують вибороти щонайменше три медалі в Афінах-2004. І це цілком реальна цифра.

«Жебраками з простягнутою рукою» виявилися олімпійські чемпіони, чемпіони світу і Європи Євген Браславець і Ігор Матвієнко (екіпаж «470»). Не краще життя і в екіпажу «49-ЕР», призерів чемпіонату світу і переможців багатьох регат, перших номерів у світовому рейтингу Родіона Луки та Георгія Леончука.

Пан Майоров зізнався, що психологічний стан збірної — на межі зриву, що багато хто з його зоряних підопічних подумує поміняти прописку і виступати за будь-яку азійську чи африканську країну. Головне, щоб їх поважали.

На підготовку лише більше десятка українських представників біатлону до зимової Олімпіади у Солт-Лейк-Сіті, кажуть, було витрачено майже сім мільйонів гривень (мільйон триста тисяч доларів). І все це, як відомо, пішло в пісок. Українські олімпійці не завоювали у США жодної медалі! Оті б грошенята — та тим спортсменам, про яких ми говорили. Куди ще справедливіше? Немає сумніву, знайшлися б іще бажаючі, хто міг би витратити їх з більшою користю для справи. Однак, повторю, якусь незрозумілу систему розподілу державних коштів застосовують у спортивному господарстві України.

В. Б.

На знімку: «А чи знайдуться кошти для стартів Жанни Пінтусевич?».

Фото Миколи БОЧКА.

Четверте побачення друзів

В історії україно-грузинських футбольних стосунків — три поєдинки на рівні національних збірних. І всі вони мали статус товариських.

Перший раунд. 19.08.1998 року. Київ.

Україна—Грузія. 4:0. Голи: Ребров, 1, 42, Скаченко, 57, Ковальов, 75.

Україна: Шовковський (Воробйов, 46), Лужний (Старостяк, 72), Євтушок (Ковальов, 46), Головко (капітан), Ващук, Гусін, Микитин, Калитвинцев (Скаченко, 46), Косовський (Максим'юк, 42), Шевченко, Ребров (Коновалов, 78). **Тренер** — Йожеф Сабо.

Грузія: Тогонідзе (Гварамадзе, 46), Цкітішвілі, Шекіладзе, Дідава (Сілагадзе, 77), Каладзе, Кобіашвілі, Немсадзе (капітан, Церетелі, 46), Джамараулі, Кецбая, Кінкладзе, Іашвілі (Деметрадзе, 63). **Тренер** — Володимир Гуцаєв.

Другий раунд. 20.03.1999 року. Тбілісі.

Грузія—Україна. 0:1. Гол: Коновалов, 77.

Грузія: Гришикашвілі, Каладзе, Таркшишвілі, Балашвілі, Церетелі, Д. Джанашія (Алексадзе, 27), Невсадзе (капітан, Гахокідзе, 76), Чхаїдзе, Кобіашвілі, Деметрадзе, Поцхверія (Ашветія, 60). **Тренер** —Володимир Гуцаєв.

Україна: Воробйов (Шовковський, 46), Кирюхін, Микитин, Головко (Ващук, 46), Попов, Кардаш (Гусін, 46), Скаченко (Мізін, 84), Калитвинцев (капітан, Коновалов, 46), Ковальов, Нагорняк (Цихмейструк, 75), Коваль. **Тренер** — Йожеф Сабо.

Третій раунд. 14.02.2001 року. Тбілісі.

Грузія—Україна. 0:0.

Грузія: Гварамадзе, Сілагадзе, Кобіашвілі (Тодуа, 46), Рехвіашвілі, Кемоклідзе, Хізанішвілі, Каладзе, Кавелашвілі (Цкитішвілі, 66), Кецбая (капітан), Джамараулі (Ашветія, 60), А. Арвеладзе (Ментешашвілі, 52). **Тренери** — Реваз Дзодзуашвілі, Давид Кіпіані.

Україна: Шовковський, Старостяк (Попов, 50), Несмачний, Головко (капітан), Ващук, Дмитрулін, Лисицький, Тимощук, Кардаш (Венглинський, 68), Воробей, Мелащенко (Хома, 81). **Тренер** — Валерій Лобановський.

Як **повідомила прес-служба ФФУ**, четвертий раунд відбудеться 17 квітня в Києві, на стадіоні «Динамо». Початок зустрічі — о 19.00.

А напередодні (16.04) у Борисполі, на стадіоні «Колос», о 16.00 розпочнеться поєдинок молодіжних збірних України та Грузії.

! У номер

■ Футбол

Шевченко вже грає, процес пішов...

Кубок УЄФА. 1/2 фіналу. Матчі-відповіді.

«Фейєноорд» (Нідерланди) — «Інтер» (Італія). 2:2. Роттердам. Стадіон ФК «Фейєноорд». 49 904 глядачі. Голи: ван Хойдонк, 18, Томассон, 35 — Дзанетті, 85, Каллон, 90, з пенальті.

Перший матч — 1:0.

«Мілан» (Італія) — «Боруссія» (Німеччина, Дортмунд). 3:1. Мілан. Стадіон «Сан Сіро». 30 000 глядачів. Голи: Індзагі, 11, Контра, 19, Серджиньо, 90, з пенальті — Рікен, 90.

Перший матч — 0:4.

Міланці майже здійснили диво. Але надто велика фора була у дортмундців після першої зустрічі. Втім, кожний вияв бойовитості, прагнення врятувати ситуацію повинні викликати повагу. І господарі заслужили її. Але нас цікавило інше. Нарешті у стартовому складі червоно-чорних з'явився Андрій Шевченко і провів на полі 68 хвилин (його замінив Сімоне). Як зізнався Андрій, йому ще важко грати і до ліпшої форми ще далеко. Але, як кажуть, процес пішов. І то добре.

Найімовірніше, наш форвард зіграє ще й у чемпіонаті Італії в неділю у Турині проти «Ювентуса». І після цього має прилетіти до Києва, щоб узяти участь у товариському матчі Україна—Грузія (17 квітня, стадіон «Динамо», початок о 19.00).

А до фіналу Кубка УЄФА, який відбудеться 8 травня у Роттердамі, на стадіоні «Де Куїн», вийшли «Фейєноорд» і «Боруссія».

Серйозні наміри вірмен

На засіданні виконкому Федерації футболу Вірменії затвердили тренерів національної збірної цієї країни. Головним призначено Андраника Адамяна (він очолює ще й клуб «Ширак», Гюмрі). За нього віддали десять голосів (троє — проти, один утримався). Молодіжну команду очолить тренер клубу «Міка», російський фахівець Валерій Гладилін. На цьому зібранні після обговорення програм тренерів було поставлено завдання: обом командам вийти до фіналу 2004 року. Нагадаємо, що у відбірковому циклі цього змагання збірна України перший матч у вересні зіграє саме з вірменами на їхньому полі.

Ребров повернувся б і до «Динамо»

Останнім часом поширювалися чутки про бажання власників іспанської «Валенсії» придбати форварда збірної України й лондонського «Тоттенгема» Сергія Реброва. Але боси «острогів» заломили таку ціну...

Сам Сергій в інтерв'ю «Evening Standard» заявив, що не проти повернутися до київського «Динамо». Як воно буде насправді, вирішиться, найпевніше, по завершенні сезону в Англії.

■ Хокей

На товариські поєдинки з росіянами

Сьогодні в підмосковному Одинцово, а завтра — в Москві відбудуться товариські матчі національних збірних Росії та України. Те, що наставник росіян Борис Михайлов з великої кількості кандидатів у спаринг-партнери обрав наш колектив, — приємний факт. Це свідчить про авторитет української команди, яка вже вчетверте стартуватиме у найвищому дивізіоні світового хокею.

До цих матчів Анатолій Богданов планує залучити таких гравців: воротарі — Симчука («Спартак», Росія), Карпенка («Металург» М, Росія); оборонців —Климентьєва («Металург» М, Росія), Ширяєва («Шо-де-Фон», Швейцарія), В. Тимченка («Вайсвассер», Німеччина), Завальнюка (СКА, Росія), Острошука («Сибір», Росія), Полковникова (ЦСКА, Росія), О. Тимченка («Донбас»); нападників — Бобровникова, Харченка, Василевського, Безщасного (усі — «Сокіл»), Цируля («Кристал», Росія), Гніденка («Беркут»), Сальникова («Крылья Советов», Росія), Олецького («Фюссен», Німеччина), Савенка («Спартак», Росія), Литвиненка («Лада», Росія), Касянчука («Витязь», Росія), Проценка («Амур», Росія), Марковського («Грінсборо», США), Матвійчука («Крылья Советов», Росія).

Фінансовий звіт «Регіон-банк»

Аудиторський висновок

незалежного аудитора Аудиторської фірми "Аналітик" за наслідками аудиту фінансової звітності АКРБ "Регіон-банк" за період з 1 січня 2001 р. по 31 грудня 2001 р.

Аудиторська фірма "Аналітик" на підставі договору від 26.09.2001 р. № 57 провела аудит річного фінансового звіту у вигляді балансу, звіту про фінансові результати, звіту про зміни у власному капіталі, звіту про рух грошових коштів за 2001 рік.

Відповідальність стосовно зазначеної звітності несе керівництво Банку.

Нашим обов'язком є висловлення висновку щодо засвідчення цієї фінансової звітності на підставі проведеного аудиту.

Ми провели нашу перевірку у відповідності з вимогами Закону України "Про аудиторську діяльність" та "Національних нормативів аудиту в Україні". Ці нормативи вимагають, щоб планування та проведення аудиту було спрямовано на одержання розумних підтверджень щодо відсутності у фінансовому звіті суттєвих помилок. Під час аудиту зроблені дослідження шляхом тестування доказів на обгрунтування сум та інформації, розкритих у фінансовому звіті, а також оцінку відповідності застосованих принципів обліку нормативним вимогам щодо організації бухгалтерського обліку та звітності в Україні, чинним протягом перевіряємого періоду.

На думку аудитора, проведена аудиторська перевірка забезпечує розумну основу для аудиторського висновку.

В результаті проведення аудиту встановлено, що надана інформація дає дійсне і повне уявлення про реальний стан активів та пасивів банку, результати його операцій і рух коштів за 2001 рік. Система бухгалтерського обліку, що використовується банком, відповідає законодавчим та нормативним вимогам. Суму прибутку, що підлягає оподаткуванню підтверджуємо.

Фінансова звітність підготовлена на основі дійсних даних бухгалтерського обліку і повно та достовірно подає фінансову інформацію про Банк станом на 01.01.2002 р. згідно з нормативними вимогами щодо бухгалтерського обліку та звітності в Україні.

Голова правління АФ "Аналітик" І.О.КАШТАНОВА

Сертифікат аудитора серія АБ №000052

Баланс

(тис.грн)

Рядок	Найменування статті	Звітний рік	Попередній рік
	АКТИВИ		
1	Кошти та залишки в НБУ	6 423	4 293
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	0	0
3	Кошти в інших банках	22 457	22 652
4	Цінні папери на продаж	0	0
5	Кредити та заборгованість клієнтів	12 109	6 848
6	Інвестиційні цінні папери	0	0
7	Довгострокові інвестиції до асоційованих компаній і дочерніх установ	0	0
8	Основні засоби та нематеріальні активи	2 736	2 296
9	Нараховані доходи до отримання	354	254
10	Інші активи	116	69
11	Усього активів	44 195	36 412
	ЗОБОВ`ЯЗАННЯ		
12	Кошти банків	1 795	706
13	Кошти клієнтів	19 289	16 825
14	Інші депозити	0	0
15	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
16	Нараховані витрати до сплати	28	44
17	Інші зобов'язання	559	2 876
18	Усього зобов`язань	21 671	20 451
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
19	Статутний капітал	15 000	10 000
20	Капіталізовані дивіденди	0	0
21	Акції, що викуплені в акціонерів	0	-72
22	Емісійні різниці	0	0
23	Резерви	940	862
24	Результати переоцінки	1 655	1 669
25	Нерозподілений прибуток	4 929	3 502
26	у тому числі сума переоцінки у разі вибуття необоротних активів	14	0
27	Усього власного капіталу	22 524	15 961
28	Усього пасивів	44 195	36 412

Звіт про фінансові результати

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Звітний рік	Попередній рік
1.1	Процентний дохід	5181	3913
1.2	Процентні витрати	-1699	-1678
1	Чистий процентний дохід	3482	2235
2.1	Комісійний дохід	4423	3773
2.2	Комісійні витрати	-99	-98
2	Чистий комісійний дохід	4324	3675
3	Дивідендний дохід	0	0
4	Чистий торговельний дохід	-350	206
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0	0
6	Прибуток від довгострокових інвестицій в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	0	0
7	Інший операційний дохід	63	34
8	Операційний дохід	7519	6150
9	Загальноадміністративні витрати	-1691	-1410
10	Витрати на персонал	-3437	-1958
11	Прибуток від операцій	2391	2782
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	18	-527
13	Прибуток до оподаткування	2409	2255
14	Податок на прибуток	-918	-690
15	Прибуток після оподаткування	1491	1565
16	Непередбачені доходи/витрати	0	0
17	Чистий прибуток/ збиток банку	1491	1565
18	Чистий прибуток на одну просту акцію	0	0
19	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію	0	0

Голова Правління З.Р.Бєлан
Головний бухгалтер О.М.Дмитрієнко

Звіт про рух грошових коштів

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Звітний рік	Попередній рік
	І. Операційна діяльність		
1	Чистий прибуток (збиток) поточного періоду	1 491	1 565
	Поправки чистого прибутку		
2	Нараховані витрати	-16	3
3	Нараховані доходи	-100	-24
4	Амортизація основних засобів	181	125
5	Резерви під сумнівні борги, знецінення активів	18	527
6	Торговельний результат	121	0
7	Нарахований та відстрочений податок	318	-229
8	Прибуток (збиток) від продажу інвестицій	0	0
9	Прибуток від довгострокових інвестицій в асоційовані компанії	0	0
10	**Амортизація дисконту і премії цінних паперів**	-8	0
11	Інший рух коштів, які не є грошовими*	-23	32
12	***Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку***	1 982	1 999
13	Зменшення (збільшення) коштів, які розміщені в інших банках, кредитів та передоплат іншим банкам	-2 612	-10 350
14	Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам	-5 101	-607
15	Зменшення (збільшення) інших активів	-25	5
16	Збільшення (зменшення) коштів,які отримані від Національного банку України	0	0
17	Збільшення (зменшення) коштів інших банків	1 089	-1 076
18	Збільшення (зменшення) поточних та депозитних рахунків	2 144	2 534
19	Збільшення (зменшення) інших зобов`язань	-917	1 775
20	Реалізація (придбання) цінних паперів у портфелі банку на продаж	-114	29
21	***Чисте збільшення (зменшення) активів та зобов'язань від операційної діяльності***	-5 536	-7 690
22	***Чистий приплив (відплив) грошових коштів від операційної діяльності***	-3 554	-5 691
	ІІ. Інвестиційна діяльність		
23	Реалізація (придбання) інвестиційних паперів	-66	-5
24	Зменшення (збільшення) інвестицій в асоційовані компанії	0	6
25	Зменшення (збільшення) інвестицій у дочірні установи	0	0
26	Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів	-657	-230
27	***Чистий відплив грошових коштів від інвестиційної діяльності***	-723	-229
	ІІІ. Фінансова діяльність		
28	Збільшення (зменшення) цінних паперів власного боргу	0	0
29	Збільшення (зменшення) субординованих зобов`язань	-1 391	56
30	Збільшення (зменшення) сплаченого акціонерного капіталу	5 072	-72
31	Дивіденди, що сплачені протягом звітного періоду	-5	-377
32	***Чистий приплив грошових коштів від фінансової діяльності***	3 676	-393
33	***Чисте збільшення (зменшення) грошових коштів та їх еквівалентів***	-601	-6 313
34	***Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року***	15 053	21 366
35	***Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року***	14 452	15 053

Балансовий звіт АКРБ "Регіон-банк" на 1 квітня 2002 року

(тис.грн.)

Статті балансу	Усього
АКТИВИ	
Готівкові кошти	2458
Дорожні та інші чеки	330
Кошти в НБУ	1802
Кошти в інших банках	17241
Резерв під заборгованість інших банків	-215
Цінні папери в портфелі банку на продаж	36
Резерв під знецінення ЦП на продаж	-9
Цінні папери в портфелі банку на інвестиціє	98
Резерв під знецінення ЦП на інвестиціє	-98
Кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані кліґнтам	20412
Резерв під кредити та фінансовий лізинг (оренду), які надані кліґнтам	-513
Основні засоби та нематеріальні активи	3056
Нараховані доходи до отримання	500
Резерви під сумнівну заборгованість за нарахованими доходами	-48
Інші активи	441
УСЬОГО АКТИВІВ	45491
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	
Депозити та кредити банків	1248
Кошти кліґнтів	20407
Нараховані витрати до сплати	67
Інші зобов'язання	988
УСЬОГО ЗОБОВ'ЯЗАНЬ	22710
КАПІТАЛ	
Статутний капітал	15000
Результат минулих років	3424
Прибуток минулого року, що очікуґ затвердження	1430
Емісійні різниці	19
Загальні резерви	2671
Результат поточного року	237
УСЬОГО КАПІТАЛУ	22781
УСЬОГО ПАСИВІВ	45491

Звіт про прибутки та збитки

Рядок	Найменування статті	(тис.грн.)
1,1	Процентний дохід	1 116
1,2	Процентні витрати	347
1	**Чистий процентний дохід**	769
2,1	Комісійний дохід	1 001
2,2	Комісійні витрати	30
2	**Чистий комісійний дохід**	971
4	Чистий торговельний дохід	51
7	Інший операційний дохід	15
8	**Операційний дохід**	1 806
9	Загальноадміністративні витрати	508
10	Витрати на персонал	659
11	**Прибуток від операцій**	639
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	271
13	**Прибуток до оподаткування**	368
14	Податок на прибуток	130
15	**Прибуток після оподаткування**	238
17	**Чистий прибуток/ збиток банку**	238

Голова Правління З.Р.Бєлан
Головний бухгалтер О.М.Дмитрієнко

Звіт про власний капітал

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	Статутний капітал, зареєстрований, сплачений	Емісійні різниці	Викуплені власні акції	Резерви	Результати переоцінки	Нерозподілений прибуток	Капіталізовані дивіденди	Капітал та резервні фонди усього	Попередній рік
1	Залишок на 1 січня звітного року	10000	0	-72	862	1669	3502	0	15961	14839
2.1	Коригування: Зміна облікової політики									
2.2	Виправлення помилок									
2	Скоригований залишок на початок року									
3	Переоцінка основних засобів					0			0	0
4	Переоцінка нематеріальних активів					0			0	
5	Перевищення сум попередніх дооцінок над сумою попередніх уцінок залишкової вартості об`єктів необоротних активів, що раніше були переоцінені, у разі їх вибуття					-14			-14	0
6	Дивіденди за минулий рік, сплачені						0		0	-379
7	Капіталізовані дивіденди за минулий рік						0	0		
8	Чистий прибуток						1505		1505	1565
9	Розподіл у загальні резерви банку				0		0			
10	Розподіл у резервні фонди				78		-78			
11	Сплата в раніше зареєстрований статутний капітал		0	0						0
12	Реєстрація акцій нового випуску (на суму внесків)	5000	0					0	5000	0
13	Купівля власних акцій		0	-410					-410	-79
14	Продаж раніше викуплених власних акцій		0	482					482	15
15	Залишок за станом на кінець дня 31 грудня звітного року	15000	0	0	940	1655	4929	0	22524	15961

Балансовий звіт КБ ТОВ "Місто Банк" на 01.04.2002 р.

(тис.грн.)

Найменування статті	01-04-2002	01-01-2002
АКТИВИ		
Кошти та залишки в НБУ	535	562
Кошти в інших банках	6185	8453
Кредити та заборгованість клієнтів	21990	20019
Основні засоби та нематеріальні активи	1127	1087
Нараховані доходи до отримання	545	434
Інші активи	14	18
Усього активів	30396	30573
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
Кошти банків	4163	8500
Кошти клієнтів	8172	11637
Інші зобов'язання	7605	122
Усього зобов'язань	19940	20259
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
Статутний капітал	10026	10026
Резерви	242	137
Результат минулих років	46	
Нерозділений прибуток	142	151
Усього власного капіталу	10456	10314
Усього пасивів	30396	30573
Активи-пасиви	0	0

Звіт про прибутки та збитки КБ ТОВ "Місто Банк" на 1 квітня 2002 року

(тис.грн.)

Найменування статті	01-04-2002	01-01-2002
Чистий процентний дохід	1744	3672
Чистий комісійний дохід	42	92
Інший операційний дохід	6	11
Операційний дохід	1792	3715
Загальноадміністративні витрати	-578	- 1634
Витрати на персонал	-60	-247
Прибуток від операцій	1155	1833
Прибуток до оподаткування	212	218
Прибуток після оподаткування	142	104

АТВТ "Київський м'ясокомбінат" (код 00443571)
у зв'язку з ліквідацією пропонує до продажу на аукціоні:

Назва об'єкта: **Збірно - розбірний металевий павільйон, в якому був розташований магазин.**

Адреса: **м. Київ, вул. Сормовська, №15. Павільйон окремо розташований в середині на території Дарницького ринку.**

Відомості про будівлю: Збірно-розбірний павільйон з типових металевих вузлів та деталей, з'єднаний між собою за допомогою болтів. Загальна площа - **182,60 м^2.** Загальна корисна площа приміщень становить **153,50 м^2**, висота до стелі - **3,40 м.** Основна торгівельна площа складає **71,40 м^2.** Задня **(на 90%)** та дві бокові стіни ззовні обкладено в $1^{1/2}$ цеглини. Внутрішню перегородку між торгівельним залом та підсобним приміщенням і кімнатою керівника також виконано з цегли.

Є всі необхідні інженерні мережі та підїздні автомобільні шляхи.

Дата проведення аукціону - **22.04.2002** року о **12^{00}**.

Місце проведення аукціону - приміщення заводоуправління АТВТ "Київський м'ясокомбінат" за адресою: **м. Київ, вул. Зрошувальна 5.**

Початкова ціна продажу: - **25 000 (двадцять п'ять тисяч) грн.**

Гарантійний внесок - **2 500 (дві тисячі п'ятсот) грн.** Внесок необхідно перерахо-вувати на *п/р 26000200002043 у Дарницькій філії АКБ "УСБ" м. Києва (адреса банку: м. Київ, вул. Бориспільська, буд. 2), МФО 322023, Код 00443571* не пізніше **18.04.2002р.**

Умови продажу:

1. Угода купівлі-продажу укладається протягом **3-х** робочих днів після проведення аукціону.
2. Стовідсоткова оплата (з урахуванням гарантійного внеску) здійснюється в **10 (десяти)** денний термін з моменту укладання угоди купівлі-продажу.
3. Прийом-передача майна здійснюється в **20 (двадцяти)** денний термін з моменту отримання коштів на р/рахунок АТВТ "Київський м'ясокомбінат".
4. З додатковими умовами продажу та придбання майна можна ознайомитися за адресою: **м. Київ, вул. Зрошувальна, 5.**
5. Всі питання щодо користування земельною ділянкою на якій розташовано павільйон вирішує **Покупець.**

Реєстрація учасників аукціону здійснюється за заявками до **19.04.2002р.** включно. До заявки додається копія платіжного доручення про перерахування гарантійного внеску на п/р АТВТ "Київський м'ясокомбінат". Після закінчення аукціону внесені покупцями гарантійні врнески повертаються усім учасникам аукціону у десятиденний термін.

Детально ознайомитись з майном, умовами участі у аукціоні, умовами придбання та оформити заявку можна за адресою: **м. Київ, вул. Зрошувальна, 5** з **9^{00}** до **17^{00}** з понеділка по п'ятницю до **19.04.2002р.**

Телефон для довідок: **568-32-61, 568-32-62, 566-88-23, 566-01-38.**

Ліквідатор АТВТ "Київський м'ясокомбінат"

Господарським судом м. Києва, 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В за позовом Державної податкової інспекції у Печерському районі м. Києва винесена постанова про визнання банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура у відношенні товариства з обмеженою відповідальністю «Лісмонтаж», ідентифікаційний код 30782326, м. Київ, вул. Патриса Лумумби, 13, р/р 26005285427001 в КБ «Приватбанк», МФО 321842, справа № 23/519.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Тонконог Анатолій Володимирович, ліцензія № 000447 від 20.04.2000 р. контактний телефон: 490-91-46.

Дополнение к повестке дня Общего собрания акционеров **ОАО «Донецккокс»**, которое было опубликовано в газете «Голос Украины» № 44 от 06.03.02г., предложенные акционерами, владеющими более 10 процентами голосов:

5. О внесении изменений во внутренние положения Общества.
6. Об отзыве и выборах членов Наблюдательного совета Общества.
7. О передаче ведения реестра собственников именных ценных бумаг Общества.

Правление ОАО «Донецккокс».

ЗАО «Торговый Дом «Татнефть-Крым» сообщает, что общее собрание акционеров состоится 24 мая 2002 года в 12.00 по адресу: г. Севастополь, Фиолентовское шоссе, 2а.

Повестка дня:

1. Отчет Правления ЗАО по итогам финансово-хозяйственной деятельности за 2001 год.
2. Отчет ревизионной комиссии ЗАО «Торговый Дом «Татнефть-Крым».
3. Утверждение годового баланса и результатов финансово-хозяйственной деятельности ЗАО за 2001 год.
4. Внесение изменений в учредительные документы ЗАО.

Регистрация акционеров с 11.00 до 12.00 в день проведения собрания.

Для участия в собрании при себе необходимо иметь документ, удостоверяющий личность и доверенность на право участия в собрании.

Справки по телефону: (0692) 238-732: 238-960.

Правление ЗАО «Торговый Дом «Татнефть-Крым».

Акціонерно-комерційний РЕАЛ БАНК
Баланс

тис.грн.

Найменування статті	**На 01.04.2002**	**На 01.01.2002**
Активи		
Кошти та залишки в НБУ	4673	4413
Кошти в інших банках	97655	101734
Цінні папери на продаж	3133	3133
Кредити та заборгованість клієнтів	26269	21254
Інвестиційні цінні папери	3895	3895
Довгострокові інвестиції до асоційованих компаній і дочірніх установ	25	18
Основні засоби та нематеріальні активи	2704	2667
Нараховані доходи до отримання	7069	11035
Інші активи	1376	647
Усього активів	146799	148796
Зобов'язання		
Кошти банків	89297	92640
Кошти клієнтів	28305	26775
Нараховані витрати до сплати	2078	2452
Інші зобов'язання	588	486
Усього зобов'язань	120268	122353
Власний капітал		
Статутний капітал	19304	19304
Акції, що викуплені в акціонерів	-1700	-1700
Резерви	3073	3073
Результати переоцінки	96	96
Нерозподілений прибуток	5758	5670
Усього власного капіталу	26531	26443
Усього пасивів	146799	148796

Акціонерно-комерційний РЕАЛ БАНК
Звіт про фінансові результати

тис.грн.

Найменування статті	**На 01.04.2002**	**На 01.01.2002**
Процентний дохід	2486	19972
Процентні витрати	-1526	-14896
Чистий процентний дохід	960	5076
Комісійний дохід	678	3585
Комісійні витрати	-131	-776
Чистий комісійний дохід	547	2809
Чистий торговельний дохід	151	253
Інший операційний дохід	9	126
Операційний дохід	1667	8264
Загальноадміністративні витрати	-968	-3474
Витрати на персонал	-773	-3214
Прибуток від операцій	-74	1576
Витрати на безнадійні та сумнівні борги	162	-216
Прибуток до оподаткування	88	1360
Податок на прибуток	-5	-42
Прибуток після оподаткування	83	1318
Непередбачені доходи/витрати	4	0
Чистий прибуток/збиток банку	87	1318
Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0,0005	0,0075

Голова Правління — Ю.М. Шрамко
Головний бухгалтер — Т.Е. Маматова

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи,5, Держпром, 8-й під.) постановою від 12.11.2001 р. по справі № Б-7344/2-25 визнав банкрутом ЗАТ «Харківметал» (м. Харків, вул. Харківських дивізій, 18/1, кв.32), ЄДРПОУ 24275428, р/р 26004301132 в ХОУ «Ощадбанк», м. Харків, МФО 351823 і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатор Чекштуріна Т. М. (ліц. № 249828 від 19.10.2001 р.).

До уваги акціонерів
ВАТ «Тернопільміськгаз»

Порядок денний загальних зборів акціонерів ВАТ «Тернопільміськгаз», що відбудуться 25 квітня 2002 року доповнюється пунктом 6:

6. Про припинення дії договору з реєстратором, затвердження нового реєстратора та умов договору з ним.

Телефон для довідок: (0352) 25-04-92.

Правління ВАТ «Тернопільміськгаз»

Ліквідаційна комісія **ВАТ «Укрзв'язокофіс»** повідомляє, що на загальних зборах акціонерів (протокол № 1/2002 від 10.04.2002 р.) прийнято рішення про припинення діяльності відкритого акціонерного товариства «Укрзв'язокофіс», код ЄДРПОУ 01181630. Заяви та претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з моменту публікації цього оголошення за адресою: м. Київ, вул. Радистів,64.

Філія «Київська ресурсна палата» Товарної біржі «Західно-Українська Біржа Нерухомості» у відповідності до укладених угод проводить торги з продажу на конкурсних засадах майна підприємства-банкрута — радгоспу «Вишеньківський» — огорожа з воротами, що знаходиться за адресою: Бориспільський район, с. Гнідин, початковою вартістю з ПДВ 20 707 грн.

Вартість 1 бетонної плити 2,5м х 2,5м — 55,25 грн.

Вартість 1 бетонної плити 4,0м х 2,5м — 85,00 грн.

Вартість металевих воріт — 132,00 грн.

Продавець — Ліквідаційна комісія радгоспу «Вишеньківський».

Час проведення торгів — щовівторка та щочетверга о 14-00.

Гарантійний внесок — 10 %

Місце проведення торгів: **м. Київ, Музейний пров., 10, т. (044) 293 82 68, 293 13 25.**

Хозяйственным судом Автономной республики Крым (г. Симферополь, ул. К. Маркса,18) постановлением от 3.04.2002 года по делу № 2-8/4108-2002 признало Кировский хозрасчетный участок-17 банкротом.

(97300, АРК, Кировский р-н., пгт. Кировское, ул. Заводская,9), р/с 26004250430001 в Феодосийском КРД АППБ «Аваль», МФО 324601.

Ликвидатор Кудряшов Л. А.

Претензии кредиторов принимаются в течение одного месяца со дня опубликования.

Правління ВАТ «Енергопостачальна компанія» Житомиробленерго»

повідомляє своїм акціонерам, що на вимогу акціонера, що володіє більш ніж 10% акцій, чергові загальні збори акціонерів оголошені на 26 квітня 2002 року переносяться на 24 травня 2002 року з раніше оголошеним порядком денним.

Довідки за телефоном (0412) 20-20-85.

Хозяйственный суд Луганской области, 91000, пл. Героев ВОВ, 3а, постановлением № 9/7б от 26.03.02 г. признал банкротом Дочернее предприятие «Славяносербская автоколонна» совместного предприятия «Луганское областное предприятие Облпотребсоюза» расположенное по адресу: г. Славяносербск Луганской области, ул. Гагарина, 16, р/с 26003270300001 в АК АПБ «Украина», МФО 304698, код по ЕДРПОУ 13403509 и открывает ликвидационную процедуру. Ликвидатором назначен Воронько Алексей Алексеевич (лицензия № 249871 от 31.10.01 г.).

Претензии принимаются в течение месяца со дня публикации объявления.

Постановлением хозяйственного суда Автономной Республики Крым (95000, г. Симферополь, ул. К. Маркса,18) 09.04.2002 г. признано банкротом (дело № 2-16/5133.2002) и начата ликвидационная процедура коммунального предприятия «Главное производственное управление жилищно-коммунального хозяйства» (98612, АР Крым, г. Ялта. ул. Дзержинского,4, ОКПО 03347661, р/с 2600801731722 в Ялтинском филиале Укрэксимбанка, МФО 324786).

Ликвидатором назначен арбитражный управляющий Нагорный Сергей Константинович (лицензия № 047892 от 19.10.2001 г.).

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

! У номер

■ Пам'ять

У місті–герої вшановують героїв

Севастополь готується до зустрічі Дня Перемоги. Пленум міського комітету ветеранів війни і Збройних Сил ухвалив провести мітинг на честь присвоєння одній із вулиць імені двічі Героя Радянського Союзу М. Челнокова. А також увічнити на мармурі меморіалу площі Нахімова імена інших двічі героїв СРСР. Дню Перемоги буде присвячено місячник слави і пам'яті «Згадаємо всіх поіменно».

Рішенням Севастопольської міськради встановлено День героїв Вітчизни, який вперше відзначатимуть 16 квітня. Вирішено вшанувати всіх 15 Героїв Радянського Союзу, Соціалістичної праці та повних кавалерів ордена Слави, які мешкають у місті, *повідомляє наш власний кореспондент з Криму Віктор ХОМЕНКО.*

■ Виставки

Коханого впізнаю по... шеврону

На кафедрі соціально-гуманітарних дисциплін Луганської міліцейської академії нещодавно відкрито виставку. На ній демонструється близько 100 шевронів МВС України. А допомогли зібрати свого роду унікальну колекцію курсанти, привозячи експонати зі своїх регіонів (навчаються тут представники 22 областей). Сенс у організації постійно діючої виставки закладено великий. По-перше, самі по собі шеврони є історичним матеріалом. По-друге, слугують наочним посібником, коли в період вивчення юридичних дисциплін курсанти знайомляться з тим, як змінювалася міліцейська форма. І, по-третє, відвідуванням виставки можна урізноманітнити візити гостей. Одне слово, виставку робили для себе, але вона стала доступна всім, *повідомляє наш власний кореспондент з Луганської області Алла АНТИПОВА.*

■ Ситуація

Кір — хвороба студентська?

Різко, у 13 разів, зросла в Житомирі захворюваність на кір. Страждають передусім студенти. Найбільше таких випадків — в агроекологічному університеті. Очевидно, хворобу привезли з сільської місцевості після канікул, а в аудиторіях та гуртожитках вона поширюється дуже швидко через надзвичайну «летючість» вірусу. Інша проблема в агротехколеджі та кількох школах — спалах краснухи.

Насторожує, що в дорослих перебіг хвороби зазвичай складніший, ніж у дітей, що загрожує важкими наслідками. На думку медиків, причиною такого слабкого імунітету в молодих людей віком до тридцяти років є недбале ставлення до профілактичних щеплень, *повідомляє наш власний кореспондент з Житомира Олексій КАВУН.*

■ МНС повідомляє

Надзвичайні ситуації

Під землею...

На шахті імені Калініна ДХК «Донвугілля» 11 квітня на горизонті 1075 метрів під час видачі вагонеток із породою обірвався один з чотирьох канатів. А на шахті «Ломоватська» в Луганській області застряла підйомна кліть з десятьма гірниками. Після налагоджувальних робіт, що тривали більш як чотири години, кліть підняли на поверхню. В обох цих випадках потерпілих немає.

на землі...

Біля села Правдине Білозерського району Херсонської області водій вантажного автомобіля КрАЗ не впорався з керуванням, заїхав на узбіччя і перекинувся. Розлилося майже 20 тонн технічного брому. Жертв і постраждалих немає.

у воді

З початку року з різних причин загинули 80 осіб. Зокрема, з необережності під час ловлі риби — 32, у стані алкогольного сп'яніння — 10. Причини загибелі 24 осіб не встановлено.

■ Фотофакт

90 років тому завершилося будівництво столичного Бессарабського ринку.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Фото з конверта

Господар наказав: «Сидіти!».
А сам я не місцевий...

Фото Богдана МАСЛЯНИКА.

Київ.

Це цікаво

Кам'яне диво Ефіопії

Ефіопію називають країною див, африканською Швейцарією, водяною фортецею Африки, бо там можна виявити всі природні зони нашої планети. Наприкінці XII століття саме тут був споруджений унікальний пам'ятник не лише ефіопського, а й світового середньовічного мистецтва. На берегах ріки в червонястих скелях висічено одинадцять церков. Потрапивши у вузенькі вулички-щілини скального містечка на висоті 2500 метрів над рівнем моря, не перестаєш дивуватися майстерності древніх митців. Церкви ніби є продовженням каменю. З єдиного тіла скали, без грама цементного розчину, видовбувалися «нутрощі» — народжувалися колони, капітелі, барельєфи, скульптури, куполи, веранди і двері. Пізніше прорізувалися вікна. Шліфування, розпис стін, багате церковне начиння завершують усю роботу. Серед одинадцяти храмів, які з'єднані між собою підскальними ходами, немає двох хоч трохи схожих. Сотні ефіопських майстрів-умільців створили це величне кам'яне диво всього за 25 років.

Народний календар

Весна багата на квіти, а хліба в осені позичає

14 квітня — Мар'ї. Якщо на Мар'їн день повінь, то вродить густа трава; коли ж не прошумлять таловоди, то літо буде холодне і дощове.

18 квітня — Федули. «До Федули не раз морози були, а прийшов Федул — тепло роздув».

Прикмети квітня

- Верба зацвіла, коли стоїть ясна й тепла погода, —літо буде тепле й щедре на мед.
- Якщо кури злітають на найвище місце в курнику чи на подвір'ї — чекай опадів.
- Перші гриби — зморшки та сморжі, що виросли на пагорбі, — то на дощове літо, а коли в улогивині — на сухе.
- У квітні вітер із південного заходу — чекай тривалої негоди.
- Жайворонки зранку не співають — на дощ.

Уникайте сторонньої допомоги

- Купуючи на базарі шапку, не дозволяйте, щоб старанний продавець допомагав її міряти, голова болітиме.
- У день, коли ваша корова отелилися або інша худобина принесла приплід, не давайте з хати нічого. Найліпше, якщо цього дня взагалі не буде гостей, ані рідних, ані чужих.

Смачного!

Салат із лопуха

Вимите молоде листя лопуха опустіть на дві хвилини у киплячу воду, обсушіть і дрібно поріжте. Змішайте з дрібно покришною зеленню петрушки і додайте тертий хрін. Посоліть і заправте сметаною. На 120 г листя лопуха потрібно 80 г петрушки, 20 г кореня хрону і 30 г сметани.

Салат із кропиви

150 г листя кропиви промийте, прокип'ятіть протягом 5 хвилин, відкиньте на друшляк, потім дрібно поріжте. Додайте 50 г порізаної зеленої петрушки, заправте оцтом зі сметаною. Викладіть у салатницю і прикрасьте шматочками круто звареного яйця.

У саду чи на городі

Цвіте, а чи вродить?

Весна — клопітний час не лише для садоводів-любителів, а й для самих рослин. Якщо зацвітає слабке дерево яблуні, то за кілька днів воно може втратити багато квітів і, звісно, восени не дасть довгоочікуваних плодів. Дерева, що віддають усі свої сили на цвітіння, влітку не можуть закласти бруньок. Отож треба знімати частину бутонів, котрі не розкрилися. А нещодавно посадженим чи кволим деревам узагалі не варто давати цвісти, бо така рослина швидко виснажується, припиняє ріст. Головне завдання — сформувати крону з міцних гілок, а від плодоношень дерево треба уберігати. Після цвітіння дорослі фруктові дерева потрібно обприскати хлорокисом міді проти парші, а кущі агрусу, вражені борошнистою росою, — півпроцентним розчином кальцинованої соди, потім — ще двічі через кожні дев'ять днів.

Денис ПЕТРІВ.

Астрологічний прогноз на 15 — 21 квітня

Сумніви і недовір'я, виявлені до інших, можуть погіршити ваші стосунки з тими, хто вас оточує

ОВЕН. Колишні успіхи можуть привести до думки, що так буде завжди. Але не варто зараз розслаблятися: ситуація, пов'язана з вашим фінансовим становищем, буде обманливою, причому не з чиєїсь злої волі, а тому, що ви не володітимете повною або точною інформацією.

ТЕЛЕЦЬ. Останні події дали вам змогу зміцнити відносини з начальством. Цього тижня можете виявити непоінформованість, що негативно позначиться на вашому становищі. Тому ваші дії мають бути продуманими й зваженими.

БЛИЗНЯТА. Ви можете перебувати в полоні власних помилок, через що важко буде розібратися у своїх думках і почуттях. Через недовірливість і підозрілість можете скласти упереджену думку щодо ваших відносин з іноземними партнерами або людьми здалека.

РАК. Вашою проблемою цього тижня може стати надмірна зарозумілість. Матеріальне становище, якого ви добилися завдяки професійним здібностям, ще, звичайно, не привід зазнаватися, але спокуса буде. Ви стоїте перед вибором, залишатися скромним чи ні.

ЛЕВ. Ви можете стати свідком конфлікту між вашими батьками й чоловіком або дружиною. Пристати на чийсь бік буде важко. Будь-які спроби щось з'ясувати призведуть лише до погіршення ситуації. Але у ваших силах якщо і не запобігти конфлікту, то хоча б не дати йому розгорітися.

ДІВА. Не тіште себе думкою стосовно своєї поінформованості в тому чи іншому питанні, може статися, що ви добре все знаєте, але перевірте себе ще раз, аби уникнути небажаних ускладнень. Якщо у вас незабаром іспити, то треба подолати свою самовпевненість і сумлінно підготуватися.

ТЕРЕЗИ. Ви впевнені, що обіцяну підтримку або пільги ви отримаєте цього тижня. Найпевніше, ви помиляєтеся, цілком імовірно, що ті, хто вам обіцяв допомогу, через об'єктивні обставини не зможуть цього зробити.

СКОРПІОН. Стереотип взаємин, що склався у вас з партнером або чоловіком, стане серйозною перешкодою. Аби не зіпсувати стосунків з ними, перегляньте принципи, на яких вони будуються, можливо, вони вже застарілі або надумані й упереджені.

СТРІЛЕЦЬ. Недомовки та інтриги на роботі можуть негативно позначитися на стосунках з колегами. Ви маєте докласти величезних зусиль, аби протистояти бажанню втрутитися в ситуацію, що виникла. Якщо все-таки опинитеся в центрі подій, то зрештою винуватцем будете ви.

КОЗЕРІГ. Ваші ревнощі і підозрілість можуть серйозно зашкодити вам або призвести до конфлікту з коханою людиною чи дитиною. Якщо цінуєте своє кохання, то вам треба з'ясувати: це проявляються ваші власницькі риси або ви просто невпевнені в собі? У будь-якому разі це — ваша проблема і не варто звинувачувати в ній кохану людину.

ВОДОЛІЙ. Ваші не зовсім продумані дії можуть призвести до проблем удома або в сім'ї. Аби уникнути зайвого клопоту, треба бути дуже уважним і зосередженим. Особливо, якщо ви маєте намір купувати або продавати нерухомість.

РИБИ. У вас буде багато контактів, нових зв'язків та інформації. Не поспішайте робити висновки і приймати рішення. Вам необхідно уважно в усьому розібратися. Для цього краще було б усамітнитися й самостійно все проаналізувати, щоб не залишалося нез`ясованих питань.

Кросворд

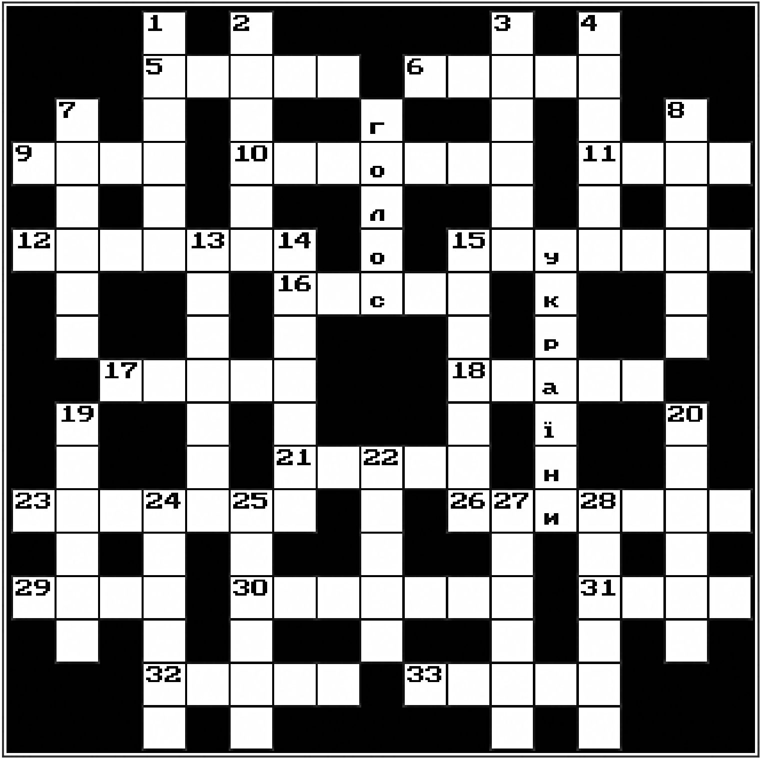
ПО ГОРИЗОНТАЛІ:

5. Умова, пакт. 6. Довге волосся на шиї і хребті деяких тварин. 9. Пень, викорчуваний з корінням. 10. Алкогольний напій, виготовлений кустарним способом. 11. Напівдорогоцінний камінь. 12. Змагання з метою виявлення найкращих серед учасників. 15. Тип поршня. 16. Посудина у вигляді широкої чашки. 17. Залицяння, кокетування. 18. Форма психічного розладу, що характеризується автоматичністю дій. 21. Воїн з особистої варти хана. 23. Південноамериканська високогірна цінноволовнова і м'ясна тварина. 26. Порушення нормального ритму діяльності серця. 29. Опукла замкнена плоска крива. 30. Будівля, споруда, призначена для житла. 31. Верхнє вбрання священика. 32. Бог північного або північно-східного вітру у грецькій міфології. 33. Брат дружини.

ПО ВЕРТИКАЛІ:

1. Дзюркотливий стрімкий потік води. 2. Пірат, морський грабіжник. 3. Зоровий або слуховий умовний знак. 4. Титул царів у Стародавньому Єгипті. 7. Світлий ореол навколо Сонця. 8. Документ, що посвідчує авторство на винахід. 13. Гумористичний художній твір. 14. Верхній жирний шар кислого незбираного молока. 15. Ссавець родини котячих. 19. Стародавня зброя у формі палиці з головкою на кінці. 20. Сольний вокальний номер в опері, різновид арії. 22. Напій з кобилячого молока. 24. Суцільне водонепроникне горизонтальне перекриття в корпусі судна. 25. Футляр для пістолета. 27. Найвище досягнення. 28. Невелика промислова риба родини коропових.

Склав Іван СОБКО.

Відповіді на кросворд від 6 квітня

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Манекен. 4. Хорезмі. 8. Лимонад. 9. Мерія. 10. Аврал. 11. Прима. 13. Карате. 15. Нектар. 18. Орган. 19. Ракша. 20. Крісло. 23. Елегія. 25. Скарб. 27. Слюда. 28. Баритон. 29. Апофеоз.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 2. Аптека. 3. Куля. 5. Рада. 6. Макака. 7. Полин. 11. Педагог. 12. Антарес. 13. Кубок. 14. Агрус. 16. Кашне. 17. Рілля. 21. Рокада. 22. Аллах. 24. Індиго. 26. Бунт. 27. Сито.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Сергій ПРАВДЕНКО, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».
Зам. 0311070. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції:
03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Засновник і видавець — Верховна Рада України